

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૬ મુ.

સંવત ૨૦૦૫.

આત્મ
સં. ૫૩

અંક ૧૨ ગ્રા.

તા. ૧-૮-૪૨

અશાહ

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અ નુ ક મ ણિ કા

૧	શ્રી સંભવનાથનું સ્તવન	...	...	...	(મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ)	૨૫૩
૨	તુમ ! સુતો ! સુતો ! ભારત કે લોકો	...	...	...	(ઝવેરી મૂલયદ આશારામ વૈરાટી)	૨૫૪
૩	શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વનો પવિત્ર પેગામ	...	...	...	(આ. શ્રીમદ્ વિજયલબ્ધિસૂરીશ્વરજી મ.)	૨૫૫
૪	આસુના બે બિન્દુઓ...	...	...	...	(મુનિરાજશ્રી ધુરન્ધરવિજયજી)	૨૫૬
૫	ઇચ્છાયોગ, શાસ્ત્રયોગ અને સામર્થ્યયોગ	...	...	...	(ડૉ. ભગવાનદાસ મન:સુખભાઈ મહેતા)	૨૫૯
૬	લક્ષ્મી	...	...	...	(ચીમનદાસ શાહ)	૨૬૧
૭	ધર્મ કૌશલ્ય	...	...	...	(મૈત્રિક)	૨૬૪
૮	ચાંદીલા રમણીરત્નો...	...	...	...	(રા. મોહનલાલ ચોકસી)	૨૬૫
૯	દેવી ન્યાયમા વિશ્વાસ	...	...	...	(અનુ. અબ્બાસી)	૨૬૭
૧૦	વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	(સભા)	૨૭૦
૧૧	શ્રી ગિરનારજી તીર્થનું સમાધાન	...	...	...	,,	૨૭૧

અમારા માનવંતા પેટ્રન સાહેબો અને પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને નમ્ર સ્વચ્છતા.

ક્રેયરકર, વિમ્મકર શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવંત ચરિત્ર વિસ્તારપૂર્વક પૂજ્ય શ્રી દેવભદ્રાચાર્ય કૃત અનેક ત્રિરંગી સુંદર ચિત્રો સહિત, સુશોભિત પાકા બાઇડીંગથી અલકૃત કરેલ જશેંદ પાનાનો સુંદર ગ્રંથ જેઓશ્રીને ભેટ ન મળેલ હોય તેમણે અમોને લખી જણાવવું. સ્થાનિક ભાવનગરવાળા મેમ્બરોએ પણ સભાએથી જલદી લઇ જવા સ્વચ્છતા છે.

બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોએ તેઓશ્રીને ગયા અંકમાં જણાવ્યા પ્રમાણે આસો સુદી ૨ સુધીમાં આ ગ્રંથ મંગાવી લેવો. પછી જે સીલિકમાં નહિં રહે તો સભા આપી શકશે નહિં. અને આવા ઉત્તમ ગ્રંથનો પણ લાભ ગુમાવવો પડશે. રૂ. ૧૩-૦-૦ ની ફીમતમાંથી રૂ. ૨) ભેટના કાપી આપશું તો રૂ. ૧૧) ભરીને ગ્રંથ લઇ જશે.

ભાદરવા ૧૬૦)) સુધીમાં નવા થનારા પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને પણ આ ગ્રંથ ભેટ આપવામાં આવશે.

શ્રાવણ વદી ૩૦ સુધીમાં બીજા વર્ગમાંથી વધુ રૂ. ૫૦) ભરી પ્રથમ વર્ગના થનાર લાઇફ મેમ્બરોને પણ આ ગ્રંથ ભેટ આપવામાં આવશે.

આ સભામાં નવા સભાસદોની વૃદ્ધિ નિરંતર કેમ થતી જાય છે ?

આ સભા તરફથી દર વર્ષે સંપૂર્ણ કાર્યવાહી, સરવૈયું વગેરે સંપૂર્ણ પ્રમાણિકપણે રિપોર્ટ દ્વારા પ્રકટ થાય છે, તેમજ પેટ્રન સાહેબ અને લાઇફ મેમ્બરોને આત્મકલ્યાણના સાધન (અને આર્થિક દૃષ્ટિએ પણ લાભ) માટે કથા સાહિત્યના તીર્થંકર ભગવંતો, સતી માતાઓ અને સત્ત્વશાળી પુરુષોના સુંદર સચિત્ર મૂકાટા ગ્રંથો છપાતાં દર વર્ષે માત્ર આ સભા જ ભેટ આપતી હોવાથી, નવા પેટ્રન સાહેબો તથા લાઇફ મેમ્બરોની ક્રમે ક્રમે અને દર માસે વૃદ્ધિ થતી જાય છે.

નવા થયેલા અને હવે પછી નવા થનારા પેટ્રન સાહેબો અને પ્રથમ વર્ગના સભાસદોને નીચે મુજબ છપાતાં ગ્રંથો જે કે આસો માસ સુધી સંપૂર્ણ છપાઈ જવા સંભવ છે તે ત્રણ ગ્રંથો

૧ શ્રી દમયંતી ચરિત્ર સચિત્ર ૩૫૦ પાનાનો પૂર્વાચાર્ય શ્રી માણિક્યદેવસૂરિ કૃત ૨ શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ટા. પા. ૩

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૫.

આષાઢ

પુસ્તક ૪૬ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૫.

:: તા. ૧ લી ઓગસ્ટ ૧૯૪૯ ::

અંક ૧૨ મો.

શ્રી સંભવનાથનું સ્તવન

(રાગ—કાલી કમલીવાલે.)

સંભવ જિનવર સ્વામી, પ્રભુને લાખો પ્રણામ.
આપ જ છો શિરતાજ, પ્રભુને લાખો પ્રણામ.—ટેક.

ભવદુઃખભંજન, જનમનરંજન
કાપો કુબુદ્ધિ આજ નિરંજન
ગંજન છો આ વાર—પ્રભુને ॥ ૧ ॥

મોહ ક્રોધ ને, માયાને મારે
આ ભવદુઃખ, ફેરો ટાળે
આપ જ છો સુખકાર.—પ્રભુને ॥ ૨ ॥

શિવલક્ષ્મીના, આપ પૂજારી
વારી તુમ પર, શિવ વરનારી
સંભવ તારો, ભવપાર.—પ્રભુને ॥ ૩ ॥

રચયિતા:—સુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ

તુમ ! સુનો ! સુનો ! ભારત કે લોકો

[ભારત કી એક સમારી કી (રામરાજ્ય)—એ રાગ.]

તુમ ! સુનો ! સુનો ! ભારત કે લોકો,
એક યોગી જન કી ગાથા.
તેજહેરા અંખાર ઉતર્યા, આકાશેથી આજે. તુમ સુનો !
મગધદેશના ક્ષત્રીકુટે, સિદ્ધારથ પટરાણી;
તસ કુક્ષે અવતરીયો યોગી, વર્ધમાન મહાવીર. તુમ સુનો ! ૧
ક્ષાત્રતેજના વહે ઝરણાં શ્યાં, ભારત કાયા પલટે;
રાજ્યપાટ ને મૂકી યશોદા, ચાલ્યો જંગલ વાટે. તુમ સુનો ! ૨
તપથી તપતો ખ્યાને યોગી, કાયા કોમળ એની;
ભૂલ્યો દેહના ભાન સહિસે, ભીતર જ્યોત શું જળી. તુમ સુનો ! ૩
ઉપસર્ગોના આવે ધાડાં, ક્ષમાખડગ લખ ઊભો;
શત્રુ ધર્ષ આગ્યો અભિમાની, લકત બનીને જતો. તુમ સુનો ! ૪
ચંડકોશી ને ચંદનબાળા, અર્જુનમાળી તાર્યા;
ઈંદ્રભૂતિ ને બાંધવ એના, જ્ઞાનાંજન તેં કીધાં. તુમ સુનો ! ૫
ધ્યાન ક્ષમા વીરતાના વૃક્ષો, નવપદ્મવ તો કીધા;
“વૈરાટી” એની છાયામાં, સોહમ્ ધ્યાને રહેતા. તુમ સુનો ! ૬

રચયિતા—ઝવેરી મૂલચંદ આશારામ વૈરાટી, અમદાવાદ.

શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વનો પવિત્ર પેગામ.

લેખક:—પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયલલિધસૂરીશ્વરજી મહારાજ.—કરાડ (મહારાષ્ટ્ર)

પરમ પવિત્ર શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વમાં પણ પાવન નહિ થાઓ તો પછી ક્યારે થાશે ? આવા પવિત્ર પર્વમાં પાવન નહિ થનારા તૃષા-તુર છતાં ક્ષીરસમુદ્રના કાંઠે તરસ્યા રહેનારાની જેમ જીવનનો વિનાશ કરી રહ્યા છે. આ વાત ભવ્યાત્માએ ભૂલવી જોઈતી નથી.

મિથ્યાત્વ, કષાય અને અવિરતિના જોરથી જીવન જકડાએલું છે. તેને સમ્યક્ત્વ, સંયમ અને અકષાયિતાથી નિર્મુક્ત બનાવવાની ભાવનાવાળાએ આત્મશુદ્ધિમાં સારી રીતે વસવું એવા અર્થસૂચક શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વમાં વિષય-વાસના, મિથ્યાત્વ અને કષાયનો ત્યાગ કરી ધર્મભાવનાથી વાસિત બનવું જોઈએ.

કર્મશત્રુનો વિજય કરવાનો જે પળે પળે પેગામ પાઠવે છે એવો દિવ્યજ્યોતિને અર્પનાર પવિત્ર શ્રી પર્યુષણ પર્વમાં અઠ્ઠાદિ તપસ્યા, વૈરવિરોધની પ્રતિક્ષામણી, ચૈત્યપરિપાટી, સાધર્મિક વાત્સલ્ય અને અમારી ઉદ્ઘોષણા આદિ ધર્મકાર્યોમાં કટિબદ્ધ થજે અને ત્હારા આત્મબલનો વિકાસ કરનાર અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, અભય અને આકિંચન્યમાં ધ્યાન લગાવી એ શુદ્ધિનો સંપૂર્ણ વિકાસ થાય તેવો પ્રયત્ન કરજે.

ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ ચાર અનાદિ કાલથી વિડંબનારી વ્યક્તિઓ ઉપર ક્ષમા, નમ્રતા, સરલતા અને નિર્લોભતારૂપી અસ્ત્રો ફેંકી શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વ જેવા પુનિત-

તમ પર્વમાં તેનું વિદારણ કરવાનું આવશ્યક કાર્ય ભૂલીશ મા.

પાપ વ્યાપારોને ત્યજી, ધર્મવ્યાપારોને સાજ સજી, આવતા શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વને સદાચારરૂપી મોતીઓથી વધાવવા તૈયાર રહેજે.

વર્ષભરમાં નહિ નીકલતા ઝગડાઓને પર્વના પવિત્ર દિવસોમાં કાઢી, કષાયોને વધારી ત્હારા આત્માને કલુષિત કરીશ નહિ.

કોઈ પણ સાધર્મીભાઈ દુઃખથી રીઘાતો રહે અને તું એશઆરામમાં મ્હાલ્યા કરે, લક્ષાધિપતિ અને કોટ્યાધિપતિ હોવા છતાં તેમની રાડ ન સાંભલે એ કેટલું બધું લજ્જાસ્પદ કહેવાય ? માટે સાધર્મિક બંધુઓનો ઉદ્ધાર કરવા બરાબર બીજો કોઈ ધર્મ નથી એ વાત શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વમાં શ્રી શુરુવર્ચના મુખ-કમલથી શ્રવણ કરી હૃદયથી નહિ વિસરવા સાથે લક્ષ્મીની ચંચલતાને વિચારી તેનો સફળ વ્યય કરવા ઉદ્ધાર બનજે.

ધાર્મિક શિક્ષણના અભાવવાળું શિક્ષણ જીવ વગરના મુડદા જેવું માની દરેક ગૃહસ્થોએ ધાર્મિક કેળવણીના પ્રચાર માટે લાખખોની સખાવતો કરી મરેલા મુડદાને સજીવન કરી સંજીવની વિદ્યાનો પ્રચાર કરવો જરૂરી છે.

ધર્મના ધ્યેયને નહિ ચૂકી, સમાજને ધર્મપ્રેમી બનાવનાર પત્રકારો તથા લેખકો સમાજને આશીર્વાદરૂપ થાય છે. જ્યારે સંસારની વાસનાનું ધ્યેય પૂર્ણ કરવાની કામનાથી ધર્મ

આંસુના બે બિન્દુઓ

લેખક:—મુનિરાજશ્રી ધુરન્ધરવિજયજી.

ભલભલાને લલચાવે એવી શ્રીમંતાઇ હતી. સંપત્તિનો પાર ન હતો. લક્ષ્મીની લીલા લહેર હતી. પરિવારમાં કાંઈ ઊણપ ન હતી. રહેવાને રાજમહેલ સમા મોટા મન્દિરો હતા. માથે મુકુટ સમા સ્વામી હતા, સ્વામી હતા એટલું જ નહિ સ્વામીનો સંપૂર્ણ સ્નેહ હતો. શિરચ્છત્ર સાસુ-સસરા હતા. કાયા નીરોગ હતી. સાસરે સુખ હતું એવું જ પિયરમાં પણ સુખ હતું. સુખમાં-સંસારમાં જે સુખસામગ્રી ગણાય છે તેમાં કાંઈ ખામી ન હતી. જેના સૌભાગ્યની સારી સારી સુન્દરીઓને ઇર્ષ્યા થતી તે શાલિભદ્રની બહેન ને ધન્યકુમારની પ્રિયતમા સુભદ્રાની આંખમાંથી એક વખત આંસુના બે બિન્દુઓ ટપક્યા. એ આંસુઓ વિચિત્ર હતા. તે સ્ત્રીએ હુઝાર નો'તું' જોયું એમ નહિ. રાજરમણી માફક રહેતી તે સ્ત્રીએ એક સમય તળાવ ખોદવાનું કામ પણ કર્યું હતું. સવારથી માંડીને સાંજ સુધી ધૂળના ટોપલા ઊંચકી ઊંચકીને ઉપાડ્યા હતા. તે

સમયે પણ તેની આંખ ભીની નહોતી થઈ. ઊલટી એવા હુઝારમાં પણ તે સહચરીઓને આનંદ ઉપજાવતી, હસાવતી, પોતાની મધુરતાથી બીજાના હુઝારો ભૂલાવી દેતી. જીવનમાં પહેલી વાર કહો કે છેલ્લી વાર પણ તે આજે રડી પડી. હુઝારમાં વજ્ર જેવી અડગ રહેલી તે સ્ત્રીએ આજે શા કારણે આંસુ સાર્યા એ સમજી શકાયું નહિ.

* * *

આંસુનું શાસ્ત્ર ગહન ને અકળ છે. આપણે માનતા હોઈએ કે આ તો કોઈ દિવસ રોવે જ નહિ, તેને પણ જ્યારે પોકે પોકે ને ધૂસકે ધૂસકે રોતા જોઈએ ત્યારે આપણને આશ્ચર્ય થયા વગર રહેતું નથી. વજ્ર જેવી કઠોર છાતીના રડે છે-રડે છે પણ બીજાની દૃષ્ટિએ નજીવા કારણે, જ્યારે વાત-વાતમાં રોઈ પડનારા રુદનનું મહાન કારણ બન્યા છતાં એક આંસુ પણ પાડતા નથી. પૃથ્વીના પેટમાં પાણીની સરો વહેતી હોય છે. ધ્રુવો ખોદતા જો તે સર ફૂટે

વિરુદ્ધ પ્રચાર કરનાર શ્રાપરૂપ નિવડે છે. તે વાત પત્રકારોએ તથા લેખકોએ બૂલવી જોઈતી નથી. ભૂતપૂર્વના અપરાધ માટે શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વ એ તેમને માટે મોઢેરી તક છે.

શમદમાદિ ગુણવિભૂષિત મુનિવરો તથા સાધ્વીજીઓએ પણ આ પુનિતતમ પર્વમાં અનાદિકાલથી લોગમાં આસક્ત બનેલી અને પ્રાયઃ તેમાં જ મનુષ્યજન્મની સાર્થકતા માનવાની મૂર્ખતા કરનાર અજ્ઞાન દુનિયા આગલ

અગ્નિમાં ઘી હોમવાની જેમ લોગની કહાણી ન કરતાં ત્યાગનો અપૂર્વ સંદેશ પાઠવી તેમને મનુષ્ય જન્મની સાચી સાર્થકતા સમજાવવા છતી શક્તિએ કદાપિ પાછી પાની કરવી નહિ તથા સ્વયં શમ અને દમ કેળવી જ્યાં જ્યાં કલેશની હોળીઓ સળગતી હોય તેને જ્ઞાનરૂપ નીરથી યુગાવવા પ્રયત્ન કરવો એમાં જ સાધુ-પણીની શોભા છે.

તો સરસર કરતો પાણીનો પ્રવાહ વહે છે, પણ બે સર બાબુમાં રહી જાય ને ગમે તેવા સાધનોથી આઘાત કરી જોદવામાં આવે તો પાણીનું ટીપું પણ નહિ નીકળે એ પ્રસિદ્ધ હકીકત છે. એ જ પ્રમાણે આંસુની સર વહેતી હોય છે, એ સરના મર્મસ્થાન પર જરી આઘાત થાય તો તે કૂટી નીકળે છે ને તેના પર આઘાત ન થાય એવા ગમે તેવા પ્રસંગો બને તો પણ એકે આંસુ આવતું નથી. હુની-યામાં કોણ રોતું નથી? રાજા રોવે છે, રંક રોવે છે, સ્ત્રી રોવે છે, પુરુષ રોવે છે, બાળક રોવે છે, યુવાન રોવે છે, વૃદ્ધો પણ રોવે છે, પશુઓયે રોવે છે. કહેવાય છે કે ઝાડો પણ રોવે છે. રુદ્રાંતી નામની વેલડી પણ રોવે છે. સહુ કોઈ પોત-પોતાના સ્વાર્થને રોવે છે એમ કહેવાય છે પણ બધે એમ જ બનતું હોય છે એવું કાંઈ નહિ. પારકું દુઃખ ન દેખી શકવાથી પણ રોનારા ઘણા હોય છે. એક એવો જ વિચારનો હલેસો સુભદ્રાનાં અન્તઃકરણમાં આવ્યો કે તેની આંસુની સર કુટી નીકળી, તે સર દાબી દબાણી નહિ. વીરપત્નીને વીરભગિનીની આંખમાંથી આંસુના બે ગિન્દુઓ ટપકી પડ્યા.

* * *

ઉનાળાનો બપોર તપતો હતો. દિશાઓ સળગી ઊઠી હતી. પવન પણ પ્રજ્વળતો વાતો હતો. ક્ષણ ઘડી જેવી ને ઘડી દિવસ જેવી લાગતી હતી. પંખીઓ પણ પોતાની પાંખો સંકોરીને વૃક્ષની ઘટામાં જઈને છુપાયા હતા. કોઈ સળવળતું નહિ. નાના નાના રસ્તાઓ પણ પહોળા ને લાંબા લાગતા હતા. તાપના બાફ ને ગરમીના ઉકળાટને દૂર કરવા કોઈ વીજળી વીજતું હતું તો કોઈ શરીરે અંદનનું વિલેપન કરતા હતા. કોઈ ખસતી ટીઓ બાંધી તે પર પાણી છાંટતા હતા તો કોઈ

જલાશયનું સેવન કરતા હતા; પણ સર્વ સેવન પૂરતા જ સુખકર થતા. આ ગરમી દૂર કરવા માટે ધન્યકુમાર પોતાના આંગણમાં એક શીતળ વૃક્ષછાયામાં સુવર્ણ બાજેઠ ઢાળી વિવિધ સુગંધી ને શીતલ ચૂર્ણમિશ્રિત જળથી સ્નાન કરવા બેઠા છે. ખુલ્લું બદન છે ને તેના ઉપર ધીરે ધીરે હિમ જેવા શીતલ નીરની ધારા ઢોળાય છે. પીઠ પર સુભદ્રાના કમળના પત્ર જેવા શીત-સુકોમળ હાથ ફરે છે. તે સમયે સુભદ્રાના સરોજ-નયનમાંથી બે ગિન્દુઓ બર્ષા ને જઈ પડ્યા ધન્યકુમારની પીઠ પર. ઠંડકના સર્વ ઉપચારો ચાલતા હતા તેમાં આ બે ઉજળા ગિન્દુઓનો સ્પર્શ ધન્યકુમારના ચિત્તને વિચિત્ર લાગ્યો. તેમણે મુખ ઊંચું કર્યું, ને સુભદ્રાના મુખ સામું જોયું. સદાકાળ હસતી, પ્રકુલ્લ રહેતી, ક્ષિપ્ત વેરતી સુભદ્રાને રોતી જોઈને તેમને આશ્ચર્ય થયું. તેઓ તેની સામે જોઈ રહ્યા, બાણે તેને રોતી જોવી એ પણ એક સૌભાગ્ય ન હોય તેમ અનિમેષ આંખે નીરખી રહ્યા. તેમને સમજાયું નહિ કે શા કારણે આ રોવે છે. ક્ષણ ભર તો કોઈ કાંઈ ન બોલ્યું. જે આંખોથી જેમણે હજારો વખત કૂટ વાતો સમજી-સમજાવી હતી તે જ આંખો આજ કાંઈ પણ બુલાસો કરી શકતી ન હતી. વાતાવરણ ગંભીર બનતું હતું-તેમાં બાણે સર્વ ઉપતાપ શમાવવાનો સમય ન પાક્યો હોય તેમ આકાશમાં મેઘ ચડી આવ્યો ને તેણે ધીરગર્જન કરી ધરિત્રીને રસતરબોળ કરવાની શરુઆત કરી.

* * *

ધન્યકુમારે મૈાન તોડ્યું ને પૂછ્યું ભદ્રે ! કહી નહિ ને આજે એવો શો દુઃખદ પ્રસંગ ઉપસ્થિત થયો છે કે તમારા લોચનની જોડી અશ્રુભીની બની છે. શું કોઈએ કટુ વચન કહ્યાં છે કે કોઈએ અસદ્ધ અપમાન કર્યું છે ? શું કોઈ એવા અરમાન બાગ્યા છે કે જે કહી શકાતા

નથી તે માટે આ પ્રમાણે વ્યક્ત કરાય છે; છે શું ? જે હોય તે વિના સંકોચે કહો કે જેથી તેનું નિવારણ કરાય.

ના નાથ ! એવું કાંઈ નથી. આપની છત્ર-છાયામાં સ્વપ્ને પણ એવું બનતું નથી. એવી કોઈ આપને પુણ્યે અહિં ખામી નથી કે અબ્જગતા અભિલાષ કરીને રોવું પડે. રોવાનું કારણ હુઃખ નથી પણ સ્નેહ છે. ભાઈ શાલિભદ્ર, આપને ખબર નહિં હોય પણ અમુક વખતથી વૈરાગ્યવાસિત થયા છે. આ પરવશ સુખને છોડવા તૈયાર થયા છે. આપને જ્યાં હશે કે અમુક સમય પહેલાં આ નગરીમાં એક રત્ન-કામળનો વેપારી આવ્યો હતો. તેની એક કામળનું મૂલ્ય સવાલાખ સોનૈયા હતું. તેની પાસે સોળ કામળો હતી. રાજગૃહીમાં તે વેચાઈ જશે એવી તેને ખાતરી હતી પણ જ્યારે મહારાજ શ્રેણિક પણ એક કામળ ખરીદવા આના-કાની કરવા લાગ્યા ત્યારે તેનું મન પાછું પડ્યું, તે નિરાશ થયો. તેને માતા ભદ્રાએ બોલાવ્યો, ને રાજગૃહીની નોક બળવવા સોળ કામળો વીસ લાખ સોનૈયા રોકડા આપી ખરીદી લીધી. મહારાણી ચિદલણા દેવીનું મન મનાવવા એક કામળની મહારાજાએ માતાજી પાસે માંગણી કરી, પણ ત્યાં આપ બહોળા છો. જ્યાં સ્વર્ણ રત્નના આભૂષણો પણ નિર્માલ્ય બને છે ત્યાં આવી કામળની શી કિંમત ! માતાજીએ મહારાજાને કહેવરાવ્યું કે-તે તો કાઠી નાખવામાં આવી છે, હાલ નથી, આપને અન્ય જે કાંઈ જરૂર હોય તે ખુશીથી જણાવો. આપનું વચન અમને શિરોધાર્ય છે. આ બાબતમાં તો હવે અમે લાચાર છીએ.

મહારાજા આ જવાબ સાંભળી ખુશ થયાં. તેમની નગરીમાં આવા ગર્ભશ્રીમંતો વસે છે, તે ખૂબ ગૌરવ જેવું જણાયું. આવી સંપત્તિ

નજરે જોવાની તેમને ઇચ્છા બગી. માતાજી-ને તેમણે કહેવરાવ્યું. મહારાજા પધાર્યા ત્યારે માતાજીએ સુન્દર સ્વાગત કર્યું. જાણે પૃથ્વી પર સ્વર્ગ ન ઉતર્યું હોય એવી સમ્પત્તિ નીરખી રાજસાહેબ આશ્ચર્ય પામ્યા.

આવી સંપત્તિનો લોકતા ભાઈ શાલિભદ્ર સાતમે માળે હતો. નીચેની હુનીયા શું છે તેનું તેને જરીએ લાન ન હતું. એટલું બોલતા બોલતા ફરી સુભદ્રાની આંખમાં જળજળીયા આવી ગયા. તેણે સુન્દર સાડીના પાલવથી આંખ લૂછી ને આગળ ચલાવ્યું. મહારાજાએ શાલિભદ્રને જોવાની ઇચ્છા પ્રદર્શિત કરી. માતાજી ભાઈને નીચે બોલાવી લાવ્યા. માતાજીએ મહારાજાની ઓળખાણ આપી. એ આપણા મહારાજા છે, તેમની કૃપા છે તો આ બધું છે. વગેરે વિગતવાર કહ્યું. ભાઈ તો ભાઈ જ. મહારાજાને મળ્યા પછી તેમને આ સ્વર્ગીય સુખમાં રસ નથી. આજ સવારે હું ત્યાં ગઈ હતી ત્યારે બધાને શોકસાગરમાં ડૂબેલા દીઠા. મને પણ ખબર ન પડી કે-એવું શું બન્યું છે કે એ બધા આમ ખિન્ન છે. પૂછ્યું ત્યારે કહ્યું કે-ભાઈ રોજ એક એક સ્ત્રીનો ત્યાગ કરે છે ને બત્રીશ દિવસે બત્રીશેનો ત્યાગ કરી દીક્ષા લેવાના છે. મેં આ સાંભળ્યું ત્યારથી મારા ચિત્તને શાન્તિ નથી. મને બીજું તો કાંઈ નથી પણ મારો ભાઈ એ પરીસહો કેમ સહી શકશે ? ચારિત્રની ખર્જાધારા પર તેનાથી કેમ ચલાશે ? એના એ જ વિચારો મારા હૃદયમાં ઘોળાયા કરે છે. અત્યારે પણ મારું શરીર અહિં છે પણ મન તો એ જ વિચાર કરી રહ્યું છે. મારા આંસુનું કારણ આ છે. સુભદ્રાએ સ્પષ્ટ બુલાસો કર્યો.

અહો ! બહુ ભારે કારણ બન્યું છે રોવાનું ! ધન્યકુમારે વિનોદ કરતાં કહ્યું. ભાઈ સંસાર છોડવા તૈયાર થયા છે. અત્યારે આ પ્રભુશ્રી

ઈચ્છાયોગ, શાસ્ત્રયોગ અને સામર્થ્યયોગ.

(લેખક:—ડૉ. ભગવાનદાસ મન:સુખભાઈ મહેતા. એમ. બી. બી. એસ.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૩૭ થી ચાલુ.)

૨. શ્રુતજ્ઞાન—બીજી તેનામાં શ્રુતજ્ઞાન હોવું જોઈએ. સદ્ગુરુ મુખે કે સત્શાસ્ત્રમુખે તેણે શ્રુતનું-અર્થનું શ્રવણ કરેલું હોવું જોઈએ, તેને આગમનું જાણપણું હોવું જોઈએ. અત્રે ‘શ્રવણ’ એટલે માત્ર કર્ણેન્દ્રિય દ્વારા શબ્દનું સાંભળવું એમ નહિ, પણ સાંભળવાની સાથે ભાવથી અર્થ ગ્રહણ પણ કરી લેવું તે જ સાચું

શ્રવણ છે. કારણ કે જેનાદ્વારા તત્ત્વ અર્થાય-શોધાય-તેનું નામ જ અર્થ અથવા આગમ-શ્રુત છે. એટલે આ અર્થ-આગમ-શ્રુત જે શ્રવણ કરે, તે તેના અર્થ ગ્રહણરૂપ શ્રવણ પણ કરે, એ સહેજે સમજાય એમ છે.

૩. સમ્યગ્દષ્ટિ-જ્ઞાનીપણું—શાસ્ત્રજ્ઞાન હોય, સર્વ આગમ જાણતો હોય, છતાં કદાચને

મહાવીરસ્વામી પરમાત્માનો ઉપદેશ સાંભળ્યા પછી સંસાર ઉપરથી મોહ ઉતારવો એ કંઈ મોટી વાત છે. ભાઈ એક એક સ્ત્રીનો ત્યાગ કરે છે તે સાંભળી જડેન રોવે છે. ભાઈ એવા જડેન. છોડવું જ છે તો એક એક છોડવી એ શું? છોડવું ત્યારે એક સાથે સર્વ છોડી દેવું, એમાં કાયરતા શી? આવી કાયરતા અકળાવી મૂકે.

આ સાંભળી સુભદ્રાએ જવાબ વાળ્યો, ભાઈનો પક્ષ ખેંચ્યો. તેણે કહ્યું—કહેવું સહેલું છે પણ કરવું દોહીલું છે, બીજા માટે બોલવામાં કાંઈ વાંધો આવતો નથી. પોતા પર આવે ત્યારે જ ખખર પડે છે. ‘પરોપદેશો પાણ્ડિત્યમ્’ દરેકમાં હોય છે.

ધન્યકુમાર હસ્યા. તેમને પણ સંસાર ઉપર રુચિ તો ન હતી. આ પ્રસંગ જતો કરવા જેવો તેમને ન લાગ્યો. બાળેઠ ઉપરથી ઊભા થઈ ગયા ને કહ્યું—આ પરોપદેશની વાત નથી. મારે પણ આજથી તમારો-આઠે સ્ત્રીનો ત્યાગ છે. અમે પણ એ જ ચારિત્ર લેવા સજ્જ થઈશું.

હવે વિલંબ કરીશું નહિં. તમે કોઈ પ્રતિબંધ ન કરતા.

નાથ ! પ્રાણુ ! આ તો વિનોદ હતો, આ તો મરકરી હતી, તેમાં તમે આમ કરો એ કેમ ખમાય-કેમ સહેવાય ! સુભદ્રાએ કહ્યું, ઘણું કહ્યું, ખૂબ વિનવ્યા-મનાવ્યા પણ તેનું કે અન્ય પરિવારનું કાંઈ ચાલ્યું નહિં.

ધન્યકુમાર શાલિભદ્રને ઘેર ગયા ને કહ્યું કે—ચાલ હું ચારિત્ર લેવા તૈયાર થયો છું. છોડવું તેમાં વાર શી? આમ એક એકનો ત્યાગ કર્યે મળ નહિં. મનને મજબૂત કરો ને એક સાથે છોડી ચાલી નીકળો. સાળા બનેવી બન્ને જણાએ પ્રભુશ્રી મહાવીરસ્વામીનું શરણ સ્વીકાર્યું, ચારિત્ર લીધું.

આસુના બે બિન્દુએ જીવનના ઉજ્જવળ માર્ગમાં વેગ પૂર્યો ને...

એ અશ્રુબિન્દુ અમર બની ગયા.

રોવું હોય તો રોજો પણ આવા ક્ષણ આવે એ રીતે.

અજ્ઞાની પણ હોય, એટલા માટે ઇચ્છાયોગી ‘જ્ઞાની’ હોવો જોઈએ, એવું ખાસ વિશેષણ મૂક્યું. ઇચ્છાયોગી સમ્યગ્દષ્ટિ પુરુષ હોય, સમ્યગ્દર્શનને પ્રાપ્ત થયેલ આત્મજ્ઞાની હોય. સમ્યગ્દર્શન વિનાનું બધું જ્ઞાન અજ્ઞાનરૂપ જ છે. કારણ કે શાસ્ત્રસમુદ્રને પાર પામીને વિક્ષાન્-વિબુધ થયો હોય, પણ અનુષ્ઠાન કરવા યોગ્ય એવું આરાધ્ય ઇષ્ટ તત્ત્વ ન જાણ્યું હોય, તો તે અજ્ઞાની જ કહેવાય. વિબુધોએ (દેવોએ) મંદર પર્વતવડે સાગરમંથન કરી સારભૂત રત્નોની ને તેમાં પણ સારભૂત અમૃતની પ્રાપ્તિ કરી, એમ પુરાણોક્તિ છે. તે રૂપ-કને અત્રે અધ્યાત્મx પરિભાષામાં ઘટાવીએ તો વિબુધો (વિક્ષજનો) અધ્યાત્મશાસ્ત્રરૂપ મંદરાચલવડે શાસ્ત્રસમુદ્રનું મંથન કરી, તેમાંથી સારભૂત તત્ત્વ-રત્ન ખોળી કાઢી, પરમ અમૃત-રૂપ આત્મતત્ત્વને ન પામે, તો તે તેમનું વિબુધપણું અબુધપણારૂપ જ, અજ્ઞાનપણારૂપ જ છે. પાંચમાં અંગમાં-શ્રી ભગવંતી સત્રમાં સ્પષ્ટ કહ્યું છે કે-“નવ પૂર્વ સુધી ભણ્યો હોય, પણ જો જીવને ન જાણ્યો તો તે અજ્ઞાની છે.”

“જો હોય પૂર્વ ભણેલ નવ,
પણ જીવને જાણ્યો નહિ,
તો સર્વ તે અજ્ઞાન ભાખ્યું,
સાક્ષી છે આગમ અહીં;
એ પૂર્વ સર્વ કહ્યા વિશેષે,
જીવ કરવા નિર્મળો;
જિનવર કહે છે જ્ઞાન તેને,
સર્વ ભળ્યો સાંભળો.”

x “અધ્યાત્મશાસ્ત્રહેમાદ્રિમથિતાદાગમોદયેઃ ।
ભૂયાંસિ ગુણરત્નાનિ પ્રાપ્યંતે વિબુધૈર્ન કિમ્ ॥”
શ્રી યશોવિજયજીકૃત શ્રી અધ્યાત્મસાર.

નહિં અંથમાંહિ જ્ઞાન ભાખ્યું,
જ્ઞાન નહિં કવિચાતુરી;
નહિં મંત્ર તંત્રો જ્ઞાન દાખ્યાં,
જ્ઞાન નહિં ભાષા ઠરી;
નહિં અન્ય સ્થાને જ્ઞાન ભાખ્યું,
જ્ઞાન જ્ઞાનીમાં કળો;
જિનવર કહે છે જ્ઞાન તેને,
સર્વ ભળ્યો સાંભળો.”

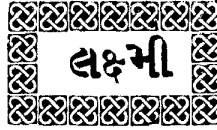
“જળ જાન્યો નિજ રૂપકો,
તળ જાન્યો સળ લોક;
નહિં જાન્યો નિજ રૂપકો,
સળ જાન્યો સળ ફોક.”

શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી.

એટલા માટે ઇચ્છાયોગી ‘જ્ઞાની’ પુરુષમાં આત્મજ્ઞાન અવશ્ય હોય, ઇચ્છાયોગી પુરુષ સમ્યગ્દષ્ટિ, સમ્યગ્દર્શની, આત્મજ્ઞાની હોય જ.

૪. પ્રમાજન્યદ વિકલતા—આમ આ ઇચ્છાયોગી સમ્યગ્દષ્ટિ આત્મજ્ઞને દર્શનમોહ તો દૂર થયો છે, પણ ચારિત્રમોહની હજી સંભાવના છે, એટલે હજી તેને તેવી સંપૂર્ણ-અવિકલ આત્મસ્થિતિ હોતી નથી, અખંડ આત્માનુચરણરૂપ ચારિત્ર હોતું નથી, કારણ કે હજી પ્રમાદનો સદ્ભાવ હોવાથી આત્મસ્વરૂપથી પ્રમત્ત-ચ્યુત થઈ જવાય છે, વિકલતા વગેરે પ્રમાદના પ્રસંગથી તેના ચારિત્રભાવમાં વિકલ-પણું-ખામી આવી જાય છે. અને તેથી જ તેના યોગ-ધર્મ-વ્યાપાર વિકલ-ખામીવાળો હોઈ, જ્ઞાનાચાર વગેરેના કાળ-વિનય વગેરે પ્રકારોમાં અતિચાર-દોષથી તેની સ્થલતા થાય છે.

અત્રે પ્રમાદ એટલે આળસુપણું એવો માત્ર સામાન્ય અર્થ નથી, પણ પ્રમાદ એટલે જે કંઈ વડે કરીને જીવ પોતાની આત્મસ્વરૂપ

અનુ:—ચીમનલાલ શાહ.

સત્તરમી સદીની આ વાત છે. લગભગ અડધી સદી તો પસાર થઈ ગઈ હશે. હીરાલાલ અને મોતીલાલ નામે બે ભાઈ મુર્શિદાબાદમાં રહેતા હતા. તેઓનું મૂળસ્થાન તો મારવાડ હતું, પરંતુ વ્યાપાર માટે બંગાળમાં જઈને રહ્યા હતા. હીરાલાલની પત્નીનું નામ હતું તારામતી જ્યારે મોતીલાલની પત્નીનું નામ હતું લલિતા.

હીરાલાલ અને મોતીલાલ સ્થિતિએ તો ગરીબ હતા, પરંતુ પ્રભાવિક ગ્રેમ અને અનુપમ બુદ્ધિ હોવાથી તથા લલિતામાં વિનય, વિવેક હોવાથી દુઃખ જણાતું ન હતું. અને સુખી બનવામાં સહાયભૂત બનતા.

તારામતીએ એટલે કે હીરાલાલના શ્રીમતીએ બંને ભાઈને કહ્યું કે જ્યારે સાંજે ઘરે પાછા ફરો ત્યારે સાથે કંઈક ને કંઈક જરૂર લેતા આવવું. જેથી બંને ભાઈ ઉઘમ કરવામાં રચ્યા-પચ્યા રહેતા હતા. ઘણા દિવસ આ પ્રમાણે પસાર થયા, પરંતુ એક દિવસ મોતીલાલને કંઈ મળ્યું નહીં. જેથી ભાભીએ ટકોર કરી. એટલે મોતીલાલ એકદમ બહાર જતો રહ્યો.

બહાર જતાં-જતાં તેણે એક દિવસ મરેલા સાપ જોયો. તેણે મરેલા સર્પને લાકડી ઉપર લઈ ઘરે આવી ભાભીને કહ્યું, “ભાભી, હું આ વસ્તુ આજ લાવ્યો છું.”

ભાભી અને લલિતા પ્રથમ તો ગભરાઈ

સ્થિતિથી પ્રભત થાય, બ્રૂટ થાય, ચ્યુત થાય, તેવો વિશાળ અર્થ છે. અને જીવને સ્વરૂપબ્રૂટ કરનાર આ પ્રમાદના મુખ્ય પાંચ પ્રકાર છે: (૧) મદ, (૨) વિષય, (૩) કપાય, (૪) નિદ્રા, (૫) વિકથા. અથવા પ્રકારાંતરે તેના આઠ ભેદ છે: (૧) અજ્ઞાન, (૨) સંશય, (૩) મિથ્યાજ્ઞાન, (૪) રાગ, (૫) દ્વેષ, (૬) મતિભ્રંશ, (૭) ધર્મમાં અનાદર, (૮) મન-વચન-કાયાના યોગોનું દુષ્પ્રભિધાન.

અને આ પ્રમાદને લીધે જ્ઞાનાચાર વગેરે પાંચ આચારના સમ્યક્ પાલનમાં ક્ષતિ થવાનો સંભવ છે છતાં, ઇચ્છાયોગી મુમુક્ષુને ઇચ્છા-પ્રધાનપણું તો અવશ્ય છે જ, એટલે તે મોક્ષ-સાધક ધર્મકર્તવ્ય કરવાની સતત અંતરંગ

ઇચ્છા ધરાવે જ છે, અને તે ઇચ્છા પ્રમાણે યોગ-ધર્મવ્યાપાર-ધર્મપ્રવૃત્તિ પણ કરે છે, તેનો ધર્મ પુરુષાર્થ તો ચાલુ જ હોય છે, કારણ કે અન્ય સામાન્ય કોટિના જીવો જેમ પ્રમાદી-આણસુ હોય છે, તેવા અર્થમાં તે જ્ઞાની પુરુષ પ્રમાદી હોતો નથી, તે કાંઈ પાદ પ્રસારિકા કરીને આણસુ બેસી રહેતો નથી; તેવા સામાન્ય-પ્રાકૃતજનો કરતાં તો તે અનંતગણો આગળ વધી ગયો હોય છે, કારણ કે તેના કપાય પાતળા પડી ગયા હોય છે, વિષયરસ-વિષયાસક્તિ મંદ પડી ગયા હોય છે, અને આત્મસ્વરૂપ જાણ્યા-સમજ્યા પછી તે જ્ઞાની સમ્યગ્દૃષ્ટિ પુરુષનો સતત પ્રયત્ન, પુરુષાર્થ, ઇચ્છા પણ પ્રમાદ દૂર કરવા ભણી જ હોય છે.

—(ચાલુ)

ગયાં. કદાચ આપણા ભાગ્યનો અરુણોદય થશે તેવું આવા વિચિત્ર પ્રસંગ ઉપર વિચાર કરી તારામતીએ (ભાભીએ) કહ્યું કે: આ મૃત સર્પને ઉપર અગાસીમાં મૂકો. અને મોતીલાલે પણ ભાભીની સૂચના મુજબ જ કર્યું.

આ ઘટના જ્યારે બની તે વખતે મુર્શિદા-બાદમાં મુર્શિદકુલીખાં નવાબનું શાસન ચાલતું હતું. નવાબનો રાજ્યવૈભવ મહાન શહેનશાહ જેવો હતો. જો કે મોગલ શહેનશાહનો પોતે સૂચો હતો. તેની ધર્મપત્ની બેગમનું નામ હતું ‘હેરન્નિસા’. ખરેખર તે રસમૂર્તિ હતી. નવાબે પોતાની પુલકિત અર્ધાંગના માટે અગાસીમાં એક સુંદર શોભાયમાન બગીચો બનાવરાવ્યો હતો. રાજ્યની અગાસીમાં આ બગીચો બહુ જ શોભાસ્પદ થઈ રહ્યો હતો.

કોઈ વખત હેરન્નિસાએ ખાસ કારણસર બગીચામાં ફરતાં ફરતાં જેની કદવના પણ ન સંભવે તેવો મૂલ્યવાન હાર એક ખીંતી ઉપર અમુક કારણસર મૂક્યો.

અને બહાર જતાં તે હાર લેવો ભૂલી ગઈ.

આ હારનો આકાર હતો સર્પના જેવો આકારનો, સાંજનો સમય હતો. કોઈ બાજ-પક્ષી સર્પ ધારીને હારને લઈ ગયું. ઊડીને જતાં-જતાં હીરાલાલની અગાસીએ આવતા સાચો સર્પ જે ભાભીના કહેવાથી મોતીલાલે મૂક્યો હતો તે દેખ્યો. એટલે તે બાજપક્ષી, સર્પ લઈ તે જગ્યાએ હાર મૂકી ચાલ્યું ગયું.

હાર ગુમ થયો તેના સમાચાર રાત્રે ફેલાઈ ચૂક્યા. હાર લાવી આપનારને-શોધી આપનારને એકસો સોનામહોર બક્ષિસ આપવાનું ઇનામ નવાબે પણ જાહેર કર્યું. રાત્રિને કાળમાં લઈ સૂર્યનારાયણ પોતાના કિરણ-સૈનિકોથી રાજ્ય ચલાવવાની શરૂઆત કરતા હતાં ત્યારે

તારામતી એકાએક અમુક કાર્ય માટે અગાસીમાં ગઈ. જ્યાં મૃત સર્પ મૂકવામાં આવ્યો હતો ત્યાં હારને જોઈ, નવાબનો જ હાર છે તેવું સમજી ગઈ. તેણે બંને ભાઈને બોલાવી, હાર આપી, રાજભુવનમાં મોકલ્યા.

અથવા ઈતિ સુધી નવાબે હીરાલાલ અને મોતીલાલનું કથન સાંભળ્યું. તારામતીની આવી કર્તવ્યશીલતા જોઈ ખૂબ આનંદ માની તારામતીને ‘માતા’ તરીકે સો સુવર્ણ મુદ્રાનું ઇનામ આપ્યું. અને તે ઉપરાંત ખીંતી સો સોનામહોર હીરાલાલને આપી. જો કે હીરાલાલે આ પ્રકારની ભેટ સ્વીકારવા ના કહી. પણ નવાબ તો બહુ જ મુગ્ધ બની ગયા હતા. જેથી હીરાલાલની કોઈ પણ ઈચ્છા પરિપૂર્ણ કરી આપવાનું વચન આપ્યું. લવિષ્યમાં હું વચન માગીશ તેવું કહી હીરાલાલે રજા લીધી.

નવાબ સાહેબ મૂળ હિન્દુ જ્ઞાતિના હતા, પરંતુ ધર્મમાં પરિવર્તન કર્યું હતું. મુસલમાન ધર્મ સ્વીકાર્યો હતો. થોડોક સમય પસાર થયો અને દિપોત્સવી પર્વ પણ આવ્યું. પર્વ ઊજવવાની લાવના થઈ. તેમણે રાજ્ય તરફથી એવો હુકમ બહાર પાડ્યો કે આ વર્ષે આ નગરમાં કોઈના ઘરે દીપક-રોશની પ્રગટાવવી નહી. ફક્ત રાજમહેલમાં જ ઊજવવામાં આવશે. નવાબનો હુકમ પ્રબળે માન્ય રાખવો પડ્યો.

તારામતીને આવો હુકમ પસંદ ન પડ્યો. આ વખતે મોતીલાલની સ્ત્રી લલિતા ગર્ભવતી હતી. આ સમયે તેણે હીરાલાલને નવાબ પાસે મોકલ્યો. અને પહેલાનું વચન યાદ દેવરાવી આપણા ઘરમાં દીપક-રોશની પ્રગટાવવાની અનુમતિ માગવા કહ્યું. નવાબ તો વચનથી બંધાઈ ચૂક્યા હતા. તેથી તેને અનુમતિ આપવી પડી. આ મુજબ દિપોત્સવીદિને નવાબ અને હીરાલાલ બંનેના ઘરે દીપક જળાવવાની રહ્યા.

લક્ષ્મી.

૨૬૩

નવાખના મકાન ઉપર લાખખોની સંખ્યામાં દ્વિપક ઝળહળી રહ્યા હતા, જ્યારે હીરાલાલના મકાન ઉપર માત્ર એક જ દ્વિપક (શુદ્ધ) ઘીનો ઝળહળી રહ્યો હતો.

દ્વિપોત્સવીના દિવસે સાંજના વખતે તારામતી પાણી ભરવા નદી તટે જતી હતી. ત્યાં તેણે લક્ષ્મીદેવીને એક નાવડામાંથી ઊતરતી જોઈ. લક્ષ્મીદેવીના સુખપટ પર વિષાદની છાયા હતી. તે નવાખના મહેલ તરફ જતી હતી.

‘બહેન, રસ્તામાં જતાં-જતાં તારામતીએ વિનયથી પૂછ્યું, ‘શું’ આપે નવાખનો મહેલ પસંદ કર્યો છે?’

‘મારી પસંદગીની વાત ક્યાં છે?’ લક્ષ્મીએ પ્રેમપૂર્વક કહ્યું. ‘તું’ જુએ છે કે આજે દ્વિપોત્સવી હોવા છતાં દ્વિપકની હાર માત્ર રાજમહેલમાં જ ઝળહળી રહી છે!’

‘હા.’ શાંતિથી તારામતી બોલી. ‘રાજમહેલમાં લાખખો દ્વિપક પ્રગટેલા છે, ઝળમગતા છે; પરંતુ મારી ઝૂંપડીમાં માત્ર એક પશુ શુદ્ધ ઘીનો દ્વિપક પ્રગટી રહ્યો છે, તો આપ મારે ત્યાં નહિ આવી શકો?’

‘જરૂર આવું.’ લક્ષ્મીએ પ્રેમપૂર્વક કહ્યું.

‘આપ આગળ જાઓ.’ તારામતીએ ઘણી જ નમ્રતાથી કહ્યું. ‘હું’ પાણી ભરીને પાછળ-પાછળ આવું છું, પણ મારા આવ્યા પહેલાં ન જતાં.’

‘નહિ જાઉં.’ આ પ્રમાણે કહી તારામતીના ગૃહ તરફ લક્ષ્મીએ પ્રયાણ કર્યું.

અહીં તારામતીએ વિચાર કર્યો કે-જો હું ઘરે પાછી ન જઉં, તો વચનથી બંધાયેલી લક્ષ્મી મારા પતિના ઘરને કદી નહિ છોડી શકે. અને સ્વપાતના ગૃહમાં લક્ષ્મીનું અચળ સ્થાન બનાવવા માટે ગંગાના અગાધ જળમાં પડી પાણીના વિશાળ પ્રવાહમાં ડૂબી ગઈ.

વર્ષો સુધી લક્ષ્મી તારામતીની રાહ જોતી હીરાલાલના ગૃહે રહી.

લલિતાનો—મોતીલાલનો પુત્ર જગતશેઠ બન્યો. તેમણે તારામતીની સ્મૃતિ રાખી અને જ્યાંસુધી તારામતીની સ્મૃતિ રહી ત્યાંસુધી લક્ષ્મી ત્યાં જ રહી.

આ સ્મૃતિ પ્લાસીના યુદ્ધ વખતે દૂર સુદૂર જતી રહી. લક્ષ્મીએ પણ પછી તે ઘરને ત્યજી દીધું.

ધર્મ-કૌશલ્ય.

(૬૭)

Patience ધીરજ અને દ્રવ્યાનુયોગરૂચિ.

જેને ધીરજ કમળમાં નથી તેને તત્ત્વજ્ઞાન પણ હોતું નથી. આ ભારે અદ્ભુત વાત છે અને અનુભવથી જ સમજાય તેવી છે. ત્યારે પ્રથમ તો આપણે તત્ત્વજ્ઞાન શું ચીજ છે તેનો વિચાર કરીએ અને પછી તેને અને ધીરજનો શો સંબંધ છે તે વિચારીએ. તત્ત્વજ્ઞાનમાં એટલે સદ્બુદ્ધિમાં ધણા વિષયોનો સમાવેશ કરવામાં આવે છે. આત્મા સંબંધી અને આત્માના પદાર્થ સાથેની વિચારણા જે શાસ્ત્ર કરે તેને તત્ત્વજ્ઞાનનું મહાશાસ્ત્ર કહેવામાં આવે છે. અંગ્રેજીમાં એને ફીલોસોફી (Philosophy) ફીલસુફી કહેવામાં આવે છે. તેનું મૂળ વિચારીએ તો આપણને જણાય છે કે philas : loving & sophia : wisdom એટલે ફીલોસોફીને અને બુદ્ધિને ધણો નજીકનો સંબંધ છે. એટલે બુદ્ધિશાળી માણસની બુદ્ધિ જ્યાં પહોંચે ત્યાં ફીલોસોફી સુરાજ્ય કરે છે. એમાં અત્યારના વિજ્ઞાન (science) નો પણ સમાવેશ થાય અને ચેતનજી અને પુદ્ગળને સંબંધ કયારે ? કેમ અને શા માટે થયો ? અને તેનું પરિણામ શું થયું ચોગ્ય લાગે છે ? તે સર્વ વાર્તાનો અને ખાસ કરીને તેનો સમાવેશ તત્ત્વજ્ઞાનમાં થઈ જાય. એ રીતે જોતાં ફીલોસોફીમાં તો સર્વ પ્રકારની વિચારણાનો સમાવેશ થાય અને આત્માનું અંતિમ જ્યેષ્ઠ તો નિર્વાણ અને કેવલ્ય (સંપૂર્ણ) જ્ઞાન જ તેની પ્રાપ્તિ થાય. એટલે ફીલોસોફી બુદ્ધિનો વિષય બની ગમે તે પ્રદેશમાં માથું મારી શકે. એ પ્રમાણે જોતાં શાસ્ત્રિય સર્વ વિષયોનો સમાવેશ આ ફીલસુફીમાં જરૂર આવી જાય છે એમ સિદ્ધ થયું.

એને ધીરજ સાથે શો સંબંધ છે ? એવો સવાલ ઊઠે તો બહુ વિચારણા થાય. અને તેવા દ્રવ્યાનુયોગના કંઠણ વિષયનો ધીરજ સાથે સંબંધ શો છે ? તે જણાઈ આવે. સાદી નામનો મુસ્લીમ વિચારક કહે છે કે જેને ધીરજ નથી તેને તત્ત્વજ્ઞાન પ્રાપ્ત થતું નથી. આ બતાવે છે કે તત્ત્વજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ ધીરજ માગે છે. એમાં ઉતાવળ ચાલે નહિ, ગોટા વાળવા બોળે નહિ, પણ સામ્યવૃત્તિ રાખી ધીરજ રાખવી પડે. એમાં જ્યારે ઉતાવળ થાય ત્યારે તત્ત્વજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય નહિ, ગોટા વાળવા હોય તેનામાં ધીરજ ન હોય અને ધીરજ વગર વસ્તુ કે આત્માને ઝોળખાય નહિ. એટલા માટે તત્ત્વરૂચિ ને ધીરજને સંબંધ શો છે તે સમજવામાં આવ્યું હશે. જેનું વર્ચસ્વ ધાર્મિક હોય તેણે ધીરજ રાખવી ઘટે. તેને ઉતાવળ કાઢી પણ કાર્યમાં બોળે નહિ અને એમ હશે કે તેમ હશે તેવી શંકાને પણ તેમાં સ્થાન નથી એટલે કોઈપણ પ્રકારના ગોટાળાને અને ઉતાવળને તત્ત્વજ્ઞાનપ્રાપ્તિ સાથે બંધ નહિ. જેટલા માટે જે ધર્મરૂચિ જીવડો હોય તેણે જો તત્ત્વજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરવી હોય તો પ્રથમ કેળવણી તેણે ધીરજની લેવી જોઈએ અને આપણે જેને સામાયિક કહીએ છીએ તેમાં રાખવા ચોગ્ય સમભાવ કેળવવો જોઈએ. એમાં કોઈ જાતના ગોટા વાળવા પરવડે તેમ નથી. ધર્મીય માણસે તો આત્મા અને પદાર્થને, પુરૂષ અને પ્રકૃતિને, આત્મા અને પુદ્ગળને ઝોળખવા જ જોઈએ. અને પાયામાં ધીરજને સારી રીતે કેળવવી જોઈએ એ વાતનો સાર છે. મૌકિતક.

Whosoever has not patience, neither doth he possess philosophy.

Sadi.

ચારૂશીલા રમણી રત્નો

(૨)

(ગતાંક ૧૦ પૃષ્ઠ ૨૨૨ થી શરૂ)

મહત્વનો વાર્તાલાપ—

શ્રમણપુંગવ ઋષભદેવ કયા ભાગમાં વિચરે છે એની તપાસ કરાવી કે નહિ? પેલા દિવસે મેં ખાસ ભાર મૂકીને જણાવેલી એ વાત રાજકાજમાં ભૂલી ગયા તો નથી ને?

ના, ના, ત્હારી આ મહત્વની વાત બૂલાય ખરી કે? પણ તું એ સારુ આટલી તીવ્ર ઉત્કંઠા શા સારુ ધરે છે? એ વાતમાં તો આપણુ સૌને સરખા લાભ છે.

મેં દાદીમાને સૌપ્રથમ એ કાર્ય માટે ખાતરી આપી છે. બાકી નરન્નતિના ભરોસા એ જાણે સમજ્યા, અને સરખો લાભ એ જો અંતરમાં વસ્યો હતે તો, દાદીમા શા સારુ આંસુ સારતા હોત! પુરુષ જાતિના હૈયા કઠોર તો ખરાં જ. એને ‘મૃદુનિ કુસુમાદિપિ’ જેવું વિશેષણ કદાપિ લાગુ પડી શકે જ નહીં.

વાહ, વાહ, આજે તો સુંદરી તું પૂર રંગમાં દોડી રહી છે. વક્રતૃત્વ શક્તિમાં ખાલીને પણ ટપી જાય તેવો આજે ત્હારો દિહાર છે. રોજ થોડો સમય લઈ, આવો આનંદ કરાવતી રહે તો રાજકીય ચિંતાના ભાર હેઠળ દબાયેલા હૃદયને કંઈક સંતોષ મળે. અરે! તાજગી પણ પ્રાપ્ત થાય. ગૃહસ્થ જીવનમાં સાચે જ પુરુષ, ગમે તેવો પ્રબળ અને સાહસિક હોય, છતાં સહચરી વિના અધૂરો છે. અને અદૃષ્ટ પણ છે જ.

નીતિકારના વચનો ‘અર્ધાંગી’ અને

‘ગૃહિણી’ ખરેખર અતિશય ભાવવાહી છે એવું આજે મને સ્પષ્ટ દીસે છે.

વડીલ ભાઈ! આ તો ગાડી ચીલાની બહાર જઈ રહી છે. મને જવાબ આપો કે વાત કયાં સુધી આગળ વધી છે. પ્રયાણ ભેરી કયારે બજવાની છે?

સુંદરી! કળાની દેવી! તું ‘ભાઈ’ તરીકેનું સંબોધન ન કરે તો ન ચાલે? યુગલિક જીવનમાં ‘ભાઈ જહેન’ જેવું શું છે?

અયોધ્યાપતિ ભરતરાજ બોલે છે કે બીજું કોઈ! જેના દાદાએ પોતાના હસ્તે યુગલિક પ્રથા પર લીંટી દોરી, અને પિતા એવા શ્રી ઋષભદેવથી નવો ચીલો શરૂ કર્યો, અરે! માત્ર એ એક જ વાતમાં નહીં પણ સંસારના સર્વ વ્યવહારમાં નવી કેડીઓ દાખવી સૃષ્ટિના નવે-સરથી મંડાણ કર્યાં. એ પ્રતાપી પિતાનો પુત્ર હજી યુગલિક જીવનમાં વિચરે છે શું? એ તો ખરેખર દિવા સ્વપ્ન કહેવાય. જ્યાં નવા રાહની રેખા દોરાઈ ચૂકી ત્યાં એ મહાભાગના વંશજે તો :એને વિસ્તારવાની રહી. ‘ભાઈ જહેન’ રૂપી સગપણને નવ સિંચન કરી એને વૃક્ષરૂપે પરિણમાવવું એમાં જ પુરુષાર્થ. યુગલરૂપે જન્મેલા જોડલાં જ પાકી વયે દંપતી-જીવનમાં પગલા માંડે એ પ્રથા પર જ્યાં કુદરતે અવકૃપા કરી ત્યાં હરતાળ ઘસવી એ જ આવશ્યક ધર્મ.

સુંદરી, તું આજે કોઈ નવો જ પાઠ શિખવી

રહી છો ! હા, ચોસઠ કળાનું આઘપાત્ર એટલે એ શક્તિ તો સંભવે જ, છતાં મને એ તો જણાવ કે પુરુષ અને સ્ત્રીનો યોગ તો જરૂરી ગણાય જ ને ? એ સંબંધ તો ચાલુ રહેવાનો ને ? એ વિના સૃષ્ટિ ચાલશે ખરી ?

વડિલ બ્રાતા ! એ તો દીવા જેવું સ્પષ્ટ છે. ગૃહસ્થાશ્રમનો નિષેધ મારા વિવેચનમાં પણ નથી જ. સંબંધ બંધાશે પણ એક કુટુંબના જોડલાથી નહીં. એક માતા પિતાના સંતાનો ભાઈ જોડેનરૂપે જ લેખાશે. આગળ વધી કહું તો માતાઓ જુદી હશે છતાં પિતા એક હશે તો તેને પણ ઉપરનો નિયમ લાગુ પડશે. ‘ભાઈ જોડેન’નું સગપણ હવેના યુગમાં અનોખી પ્રતિભા પ્રગટાવશે.

સુંદરી ! જ્યારે નર-નારીનો યોગ થવાનો જ છે, તો પછી એમાં સરખે સરખી જોડી જામે એ માટે શા સારુ આટો હાથ ધરાય ? જ્યાં પરસ્પરનો પ્રેમ સહજ વહેતો હોય ત્યાં ‘ભાઈ-જોડેન’ના સંબંધરૂપી ખડકને આગળ આણવાનું શું પ્રયોજન ? અસ્ત થતી પ્રનાળી એાછી જ કંઈ એકદમ ભૂસાઈ જાય છે ! એને પણ સમયના વાયરાની અગત્ય લેખાય. ખીજને જળસિંચન થતું રહે એ સામે મારો વાંધો નથી પણ એના મંગળાચરણ કંઈ આપણાથી જ થાય એવું શા માટે ? વળી થોડું પરિવર્તન તો હું પણ સ્વીકારું છું જ. હું તારો ભાઈ ખરો, પણ માજણ્યો ભાઈ તો બાહુબલિ જ ને !

સ્પષ્ટ વાત તો એ છે કે યૌવન બાગ ખીદ્યો નથી ત્યાંલગી જરૂર આપણા વચ્ચે ‘ભાઈ-જોડેન’ નો વહેવાર પ્રવર્તે. પછી તો ‘બ્રાહ્મી અને બાહુબલિ’ તેમ ‘ભરત અને સુંદરી’ની જોડીઓ જગતને કંઈ નવો જ ઓપ

આપશે. એક રાજવી તરીકે એ નિયમ હું અપનાવીશ.

વડિલ, આપની આગળ મારે વધુ કહેવું વ્યાજબી નથી, પણ આપના એ સ્વપ્ના ફળનાર નથી. તાળી ઉભય હાથે જ પડે છે. એકલો હાથ તાળી માટે નકામો છે. અમો જોડેનોને જ્યાં લગ્ન કરવા જ નથી, અરે સંસારમાં પડવું જ નથી ત્યાં નિયમ અપનાવવાપણું ક્યાંથી રહેવાનું ?

સુંદરી, એ તો તમારો હસવા જેવો અખતરો ! નારીજાત કુંવારી રહી જાણી નથી. વ્યવહારનું ઉદ્વેગન શક્ય નથી જ.

મોટાભાઈ, આજે એ વાત જવા દો. વંદન કરવા ક્યારે નીકળવું છે તે મને જણાવો કે જેથી દાદીમાને દીધેલ વચન હું પૂરું કરું.

અરે, હું પણ કેવો ભૂલકણો કે ત્હને જોતાં જ ઘડીપૂર્વે કહી ગયેલ અનુચરની વાત સાવ વીસરી ગયો ! એ મહત્વના પ્રશ્નનો ઉકેલ તો સત્વર કરવાની જરૂર છે.

કળાની દેવી, ત્હારી અભિલાષા આજે જ પૂરણ થાય એવો યોગ સાંપડ્યો છે. આપણુ સર્વને પ્રવાસ ખેડવાની જરૂર જ નથી રહી. પિતા એવા ઋષભદેવ ગઈ કાલની સંધ્યાએ આપણા પુરિમતાલ પરામાં પધાર્યા, અને હમણા મને સમાચાર મળ્યા કે તેઓશ્રીને કેવલજ્ઞાન ઉપજ્યું છે.

તો, તો, બહુસારું. ઉતાવળ કરો. આવો અનુપમ અવસર પુન્યોદય વિના ન જ લાભે. દાદીમા તો હરખેલા થઈ જશે.

પણ, એક ખીજો બનાવ પણ હમણાં જ બન્યો છે ! એની પણ રાજવી તરીકે મારે વિચારણા કરવી રહી. આયુધયાળામાં ‘ચક્રરત્ન’

For Private And Personal Use Only

આપણે જન્મદિવસ ઊજવીએ છીએ. વિચારદૃષ્ટિએ જોઈએ તો તે દિવસે તો આપણાં આયુષ્યનું એક વર્ષ ઓછું થયું છે, છતાં પણ આપણે આનંદ પામીએ છીએ. જો એ વર્ષ પ્રાણીમાત્રની સેવામાં વ્યતીત થયું હોય તો અમુક અંશે આનંદ પામવાનું કારણ પણ છે. જ્યાં અસ્ત થયેલા સૂર્યનો ઉદય થાય છે, અંદ્ર-કલા ક્ષીણ થયા પછી વૃદ્ધિ પામે છે, જન્મ મૃત્યુ માટે જ છે તથા યૌવન ઘડપણ માટે છે અને સ્વાસ્થ્યમાં વ્યાધિ નિહિત છે એવી અનિ-ત્યતામાં જેનું વર્ષ ધર્મપાલનમાં વ્યતીત નથી થયું હોતું તેને માટે જન્મોત્સવના પ્રસંગે હર્ષ માનવો એ તો પાગલોનો પ્રલાપમાત્ર છે. કોઈ સંબંધીનું મૃત્યુ થાય છે તો આપણે પોક મૂકીને રોઈએ છીએ. ગંભીરતાથી વિચારીએ તો આપણને એ સત્ય સમજાશે કે જેનું મૃત્યુ થયું છે તેનું તેમજ તેના સ્વજનોનું એમાં જ હિત રહેલું છે. સૃષ્ટિનું પ્રત્યેક કાર્ય નિયમિત ઉદ્દેશથી જ થાય છે અને ઉદ્દેશની પૂર્તિ થતાં જ કાર્યની સાર્થકતા પૂરી થઈ જાય છે.

લશ્કરમાં જેટલું મહત્વ એક સેનાપતિનું છે તેટલું જ પોતપોતાના સ્થાન પર દરેક સૈનિકનું પણ છે. જેવી રીતે એક એક કણથી પથ્થર બને છે અને પથ્થરોના સમૂહથી મહાન પર્વત બને છે, પાણીનાં ટીપાંથી વિશાલ સમુદ્ર બને છે. ટીપાં ન હોય તો સમુદ્રનું અસ્તિત્વ જ ન હોય. એવી રીતે સંસારરૂપી મહાન નાટ્યશાળામાં નાના મોટા સૌ પાત્રોની સમાન આવશ્યકતા છે. નાનામાં નાના પાત્રનું અભિનય સારું ન હોય તો આખા નાટકનું સ્વરૂપ બગડી જાય છે. એ રીતે પોતપોતાના સ્થાન પર સૌનું સરખું જ મહત્વ છે. પ્રત્યેક માણસ કોઈ ખાસ ઉદ્દેશ લઈને આવે છે અને કાર્ય સમાપ્ત થતાં જ ચાલ્યો જાય છે. આ ભારતદેશરૂપી નાટક-

શાળામાં જેટલી પૂ. ગાંધીજીરૂપી સૂત્રધારની આવશ્યકતા હતી તેટલી જ કોંગ્રેસના એક અદના સ્વયંસેવકરૂપી પાત્રની હતી. બેમાંથી એકનું પણ અભિનય સુંદર ન હોય તો નાટક નિરર્થક બાય છે.

હવે પ્રશ્ન એ થાય છે કે ત્યારે શું અમારે આજસુ બનીને બધી વાતો પ્રકૃતિ પર છોડી દેવી? નહિ. નિયંતાએ જે કાર્ય માટે આપણું નિર્માણ કર્યું છે તે કાર્ય નિષ્કામ લાવે તત્પરતાપૂર્વક કરતાં રહેવું અને અસફલ હોવા છતાં પણ વારંવાર સ્વાર્થ રહિત થઈને પ્રયત્ન કરતા રહેવું જોઈએ અને છેવટે જે કંઈ થાય તેનાથી પ્રસન્નતાપૂર્વક સંતોષ માનીને પ્રકૃતિના નિયમો પ્રમાણે ચાલવું જ જોઈએ. એમ કરીએ તો જ કહી શકાય કે આપણે, ઈશ્વર જે કંઈ કરે છે તે લલા માટે જ કરે છે એમ સાચોસાચ માનીએ છીએ.

અહિં એવી શંકા કરી શકાય કે “પ્રકૃતિ જે કંઈ કરે છે તે લલા માટે જ હોય છે તો યુદ્ધમાં કરોડો લોકોની હત્યા થઈ, અસંખ્ય સ્ત્રી બાળકો મરણ પામ્યા અથવા આશ્રયગરના બન્યા; શું એમાં પણ લલાઈ હતી?” સાચું કહીએ તો એમ જ કહેવું પડે કે-ચોક્કસ એમાં પણ લલાઈ ન હતી. આપણે મદાંધ બની ગયા હતા, આપણો ધર્મ, નીતિ તથા સત્યને તિલાંજલી આપી દીધી હતી, જીવનમાં કેવલ સ્વાર્થપૂર્તિ અથવા વિષયસુખ-લોભ જ આપણો સિદ્ધાંત બની ગયો હતો અને નિર્દોષને સતાવવા, કર્તવ્યને ભૂલી જવું, નિર્બલને દબાવવા, થોડા લાભ ખાતર બીજાને મોટું નુકસાન કરવું એ આપણો સ્વભાવ બની ગયો હતો. મતલબ એ છે કે નીચ સ્વાર્થી જ આપણાં જીવનનું ધ્યેય બની ગયેલ હતું. આવી પતિત સ્થિતિમાંથી આપણે ઊઠીએ, સ્વાર્થની મોહનિદ્રાનો

ત્યાગ કરીએ, આંખો ઉઘાડીને ચેતના મેળવીએ અને આપણે જોઈ શકીએ કે વસ્તુતઃ આપણું જીવન કેટલું પાપમય બની ગયું છે એ હેતુથી આ સંઘર્ષ અને નાશ થયા. આ સંસારમાં જે લોકો આસક્તિ, કામના, સ્વાર્થ અથવા દ્વેષ હિંસાના નિમિત્ત બન્યા છે તે સૌ પાપના ભાગીદાર બન્યા છે. સંભવ છે કે આથી પણ વધારે નરસંહાર થાય અને જો પ્રકૃતિને ઉચિત લાગશે તો નિષ્પક્ષ રૂપે પોતાના ચક્રને ખૂબ જોરથી ચલાવીને અનિયમિતતાને નિયમિત બનાવે. દરેક કાર્યનું કાંઈ કારણ તો હોય છે જ. કારણ પહેલું બને છે અને પછી કાર્ય બને છે, તેથી આજકાલ આપણને જે સુખદુઃખ લોગવવાનું પ્રાપ્ત થયેલ છે તેનું કારણ પહેલાં જ બની ચૂકેલ છે અને તે કારણ છે આપણાં પૂર્વ જન્મના શુભાશુભ કર્મ, પરંતુ એનો એવો અર્થ નથી કે દુઃખ આપનારે એમ માની લેવું કે એનાં પૂર્વકર્મ દુઃખ ઉત્પન્ન થવાનું કારણ છે અને તેથી હું નિર્દોષ છું. સાથોસાથ એ પણ જરૂરનું છે કે દુઃખી, પીડિત અને અસહાય પ્રત્યે સૌની સહાનુભૂતિ હોવી જોઈએ અને તેઓને સુખી કરવાની નીતિ હોવી જોઈએ. એ જ ખરો માનવ ધર્મ છે. “તેને તેના પાપનું ફળ મળી રહ્યું છે, આપણે શું કામ ચિંતા કરવી?” એમ માનનાર તો નિર્દય અને પાપી જ ગણાય છે. જેવા વર્તનની આપણે બીજા પાસેથી અપેક્ષા રાખતા હોઈએ એવો વર્તવ આપણે બીજા સાથે રાખવો જોઈએ.

હજી પણ આપણી આંખ ઊઘડી નથી, આપણે સ્વાર્થાંધ બનીને ધર્મના નામે જ ધર્મ પર આઘાત કરીને નિર્દોષ સ્ત્રી પુરુષ તથા બચ્ચાંઓને સતાવીએ છીએ. આજનો ધર્મ એક આડંબર માત્ર રહ્યો છે; પરંતુ એટલું ચોક્કસ છે કે જ્યાંસુધી આપણે સાચો ધર્મ અને ઇશ્વરને નહિ સમજીએ અને તેને આચ-

રણમાં નહિ ઉતારીએ ત્યાંસુધી સત્ય સુખ અને શાશ્વત શાંતિ કદીપણ નહિ મળી શકે. તેથી આપણે ધર્મને જીવનનું મુખ્ય ધ્યેય બનાવવું જ પડશે અને એમ માનવું જ પડશે કે ઇશ્વર જે કાંઈ કરે છે તે ભલા માટે કરે છે. ધર્મનું નામ ગમે તે હોય, પણ ધર્મના વાસ્તવિક તથ્યને જીવનનું ધ્યેય માનવું જ પડશે. જ્યાં સુધી જીવનનું લક્ષ્ય ધર્મ નહિ બને ત્યાં સુધી કોઈ સત્ય બોલવા ઇચ્છશે નહિ, કોઈ પરોપકાર કરશે નહિ, કોઈ ઇશ્વરના અસ્તિત્વમાં વિશ્વાસ રાખશે નહિ અને કોઈને પરમ શાંતિ મળશે નહિ. પરમ શાંતિ તો એક વિશ્વરાજ્ય સ્થાપિત થવાથી જ સંભવિત છે, નહિ તો માનવ-સમાજ બળતોબળતો જ રહે છે.

વૈદિક ધર્મ અનુસાર પણ જો પાપનો વૃદ્ધિ થાય છે તો તેનો અંત લાવવા માટે યુદ્ધ આવશ્યક બને છે. પૃથ્વીરૂપી વૃક્ષ ઉપર જ્યારે જીવરૂપી ફૂલ પાંદડાં વધી જાય છે ત્યારે પ્રકૃતિને તેની કલમ કરવાની જરૂર પડે છે અને પછી ફરીથી તે પૃથ્વીરૂપી વૃક્ષ નવા ફૂલ પાંદડાં ઉત્પન્ન કરીને સંતોષરૂપી વસંત લાવીને સાત્વિક વાતાવરણરૂપી સુંગધ ફેલાવીને એક વિશ્વરાજ્યની સ્થાપના કરી શકશે જેનાથી સુખરૂપી વૃક્ષ ઉત્પન્ન થશે અને સૌને પૂરેપૂરાં લોજન તથા વસ્ત્ર મળશે અને સર્વત્ર હમેશની શાંતિ સ્થપાશે.

જે ક્ષણે આપણે આ તથ્ય સમજી જઈએ કે તરત જ આપણી ગમે તે પરિસ્થિતિ હશે તો પણ આપણને શાંતિ પ્રાપ્ત થશે જ. જ્યારે આપણા મનમાં સંતોષ થશે તેમજ દેવી ન્યાયમાં વિશ્વાસ થશે ત્યારે આપણને સુખનો અનુભવ થશે. આપણી પાસે કરોડોની સંપત્તિ હશે, આપણે સમ્રાટ હોઈએ કે કોઈ દેશના પ્રેસીડન્ટ કે સર્વસત્તાધારી પ્રધાન હોઈએ અથવા લગવાં વસ્ત્રધારી સંન્યાસી હોઈએ એવી ગમે તે દશામાં હજી તો પણ આપણે સુખ

વર્તમાન સમાચાર.

સાદરી—પંજાબેસરી આચાર્ય ભગવાન શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ પોતાના શિષ્ય પ્રશિષ્યાદિ મુનિમંડલ સહિત અમારા શ્રી સંઘની અત્યંત આગ્રહભરી વિનંતી સ્વીકારીને અમારા શહેરમાં ચૌમાસુ ખિરાબ્યા છે. શ્રી સંઘની ભગવતી સૂત્ર સાંભળવાની ઉત્કટ ભાવના હોવાથી જેઠ વદ ૬ ના દીવસે સમારોહપૂર્વક વરધોડો ચઢાવવામાં આવ્યો હતો.

રથમાં શ્રી ભગવતીસૂત્ર લઈને બેસવાની બોલી શેઠ ચંદનમલજી કસ્તુરચંદજીએ ૧૦૫ મણુ વીગેરેથી લીધી હતી. રાત્રે રાત્રીજગરણુ શેઠજીને ત્યાં થયું હતું.

સાતમના સવારે વાજતેગાજતે શ્રી ભગવતીસૂત્ર ઉપાશ્રયમાં ધર્માત્મા શ્રાવિકા જડાવ બહેને ૪૧ મણુ ઘીની બોલીથી આચાર્યશ્રીજીને વહોરાવ્યું હતું. જ્ઞાનપૂજા ભણાવી આં શ્રીજીએ મધુર હિન્દી ભાષામાં સંભળાવવાનું શરૂ કર્યું હતું. ત્રણશે સાથીઆ થતા હતા.

આ વર્ષે યાત્રાળુઓ પણ દર વર્ષ કરતાં ઘણી વધુ સંખ્યામાં આવ્યા હતા કેમકે જંગમ અને સ્થાવર તીર્થનો લાભ મળે છે.

શ્રી ભગવતીસૂત્ર આચાર્યશ્રીજી પોતે ફરમાવે છે

અને ભાવનાધિકારમાં આં શ્રી વિજયલલિતસૂરિજી મં નલ દમયંતી ચરિત ફરમાવે છે.

ચાતુર્માસ નિર્ણય.

સાદરી. આં લં શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ

આં મં શ્રીમદ્વિજયલલિતસૂરિજી „

પંન્યાસજીશ્રી સમુદ્રવિજયજી „

„ શ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજી „

મુનિરાજશ્રી શિવવિજયજી „

„ શ્રી વિશુદ્ધવિજયજી „

„ શ્રી ઈન્દ્રવિજયજી „

„ શ્રી જનકવિજયજી „

„ શ્રી પ્રકાશવિજયજી „

„ શ્રી બલવંતવિજયજી „

„ શ્રી જયવિજયજી „

વિજયપુર આં મં શ્રીમદ્વિજયવિલાસસૂરિજી „

મુનિરાજશ્રી વિચારવિજયજી „

„ શ્રી વિશ્વારદવિજયજી „

„ શ્રી વસંતવિજયજી „

ખુડાલા „ વયોવૃદ્ધ શ્રી કપૂરવિજયજી „

„ શ્રી રામવિજયજી „

સેવાડી „ વયોવૃદ્ધ શ્રી વિશુદ્ધવિજયજી „

અને શાંતિનો અનુભવ નહિ કરી શકીએ. શાંતિ તેમજ સુખનો આધાર સંતોષ ઉપર છે, નહિ કે પરિસ્થિતિ ઉપર. જેને દૈવી ન્યાયમાં વિશ્વાસ છે તે હમેશાં સુખી જ રહે છે. જેને વિશ્વાસ નથી હોતો તે મોટા પ્રાસાદોમાં રહેવા છતાં પણ સવ પ્રકારના દુઃખ ભોગવે છે. સમસ્ત પરિસ્થિતિને આપણે અનુકૂળ કદિ પણ નથી બનાવી શકતા, પરંતુ જેવી પરિસ્થિતિ અનુસાર આપણી જાતને બનાવીને એમાં સંતોષ માનીને સુખી થવું એ આપણે આધીન છે. હમેશાં નિઃસ્વાર્થભાવથી આલસ્યને તજીને પ્રય-

તન કરતાં રહેવું એ જ પ્રકૃતિના નિયમ પ્રમાણેનું આચરણ ગણાય છે. નહિ કે અકર્મણ્ય અથવા નિષ્ક્રિય રહીને એમ કહેવું કે ઇશ્વર જે કાંઈ કરે છે તે ભલા માટે જ કરે છે.

ઇશ્વરમાં શ્રદ્ધા રાખવાથી જ જીવનના જટિલમાં જટિલ પ્રશ્નોનો ઉકેલ આવી જાય છે. તે દ્વારા સામાન્ય-પિપાસા તેમજ પારસ્પરિક શોષણનો અંત આવશે અને એક વિશ્વરાજ્યદ્વારા તૃષ્ણાથી બળતો પ્રાણી સંતોષ-રૂપી અમૃત અને પ્રેમરૂપી ભોજન મેળવીને આનંદ પ્રાપ્ત કરી શકશે.

પંખળી સાંખીજી શ્રી હેમશ્રીજી આદિ ઠાણા નવનું ચૌમાસુ અને (સાદરીમાં) છે. તેમજ તપા-ગચ્છીય, ખરતરગચ્છીય સાંખીજી મહારાજ સારી સંખ્યામાં છે.

તા. ૬. મુનિરાજશ્રી ઇન્દ્રવિજયજી મં ૧૧ ઉપવાસ અને મુનિરાજશ્રી પ્રકાશવિજયજીએ ૬ (નવ) ઉપવાસના પચ્ચખાણુ અપાડ સુદ ૫ થી લીધા હતા તે ગુરુદેવની આશીર્વાદી અને તે આનંદપૂર્વક થયા અને પારણું સુખશાંતિથી થયું છે.

ખાલધૂન.

ખ્યાર પારસ નાથનું નામ,	
પારસને નિત કરે પ્રણામ.	૧
મહાવીરકા (હય) મીઠા નામ,	
મહાવીરકા (મે) કરે પ્રણામ.	૨
ખ્યારા પારસ પ્રભુકા નામ,	
પારસકા નિત કરે પ્રણામ.	૩
જિનવર જિનશાસન શણુગાર,	
જિનવરકા હો જય જય કાર.	૪
અશરણુ શરણુ પ્રભુ અરિહંત,	
નામ જપે દુઃખ આવે અંત.	૫
પરમ કૃપાળુ શ્રી અરિહંત,	
જપતાં જપતાં જય જય વંત,	૬
વીર વીર જો મુખસે રટે,	
કોટિ ઉસકા પાતિક કટે.	૭
વીતરાગ હૈ સચ્ચે દેવ,	
સદાય કરના ઉસકી સેવ.	૮

મહાવીર હૈ મોટે દેવ, સુરનર કોટી સારે સેવ,
અચ્છાખાખા કહે પુકાર, વીર પ્રભુકી જય જયકાર. ૯
(અચ્છાખાખા.)

અત્રે ભાવનગરમાં શ્રી મારવાડીના વડે બિરાજતા પંખ્યાસજી કંચનવિજયજી મહારાજે અત્રેનાં. જૈન સંઘમાં અસાડ વહી ૫ શુક્રવાર તા. ૧૫-૭-૪૯ ના

રોજ વિશ્વશાંતિ અને વરસાદ આવે તે માટે સામુદાયિક આયંબીલની તપસ્યા કરવા અનુરોધ કર્યો હતો. મોટી સંખ્યામાં આયંબીલ થયા હતા.

શ્રી ગિરનારજી તીર્થનું સમાધાન.

પવિત્ર શ્રી ગિરનારજી તીર્થની સ્વતંત્રતા, માલેકી અને તમામ હકો આપણું હોવા છતાં તે આખનો ભુનાગઢ રાજ્ય સાથે ધણા વખતથી ઝગડો, લડત ચાલતી હતી પરંતુ રાષ્ટ્રીય સરકાર આવતાં જૈનોની અરજ સાંભળીને પ્રથમ શ્રી નેમનાથજી ટુંકની માલેકી અને તમામ હકો સૌરાષ્ટ્ર સરકારના સેક્રેટરી શ્રી. ઇશ્વરજી અને શેઠ દેવચંદ લક્ષ્મીચંદ અમદાવાદની પેઢી કમીટીના માન્યવર પ્રમુખ શેઠ કરતુરભાઈ લાલભાઈની વચ્ચે વઢવાણ નિવાસી શેઠ રતિલાલ વર્ધમાન સહિત તા. ૧૬-૭-૪૯ સહી સીકા થઈ સંતોષકારક રીતે સમાધાન થયેલ છે અને આપણી તે સંપૂર્ણ માલેકી હકો સ્વતંત્રતા હકો આપણને સુપ્રત થયેલ છે. કુડોનાં પાણીનો ઉપયોગજનતા કરી શકે અને ઓટા સામેનો અંગલાનો પણ આપણને સ્વતંત્ર માલેકી હક (રૂ. દશ હજાર) સૌરાષ્ટ્ર સરકારને આપવાની શરતે સોંપાઈ ગયેલ છે તે માટે શેઠ આણુંદજી કલ્યાણજી અમદાવાદની પેઢી ઉપર હિંદના તમામ શહેરોના જૈન સંઘોએ ધન્યવાદનો તાર આપવાની જરૂર છે.

આજે અમદાવાદ શેઠ આણુંદજી કલ્યાણજીની પેઢીનો વહીવટ વ્યવસ્થિત છે અને પ્રમાણિક રીતે ચાલે છે. તીર્થોની સેવા, રક્ષણ પણ અનુપમ રીતે કરી રહ્યા છે.

શેઠ સાહેબ કરતુરભાઈ લાલભાઈ પણ વંશપરં-પરાગતથી પેઢીનું માનવંતું પ્રમુખપદ રક્ષણ અને સેવા કરી પૂર્વના અસાધારણ પૂણ્ય, અપૂર્વ શુદ્ધિમતા, સંપૂર્ણ લાગવગ અને ઉદારતાવડે અનુપમ રીતે દીપાવી રહ્યા છે. આજે જૈન તીર્થનું રક્ષણ, સંભાળ રાખવી, તેની માલેકી હકો સંભાળવા તેમજ ગયેલા હકો પાછા મેળવવા માટે જે તન, મન, ધનનો ભોગ આપી

તીર્થોનાં સેવા માટે શુભ પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે તેથી જૈન સમાજના આભાર અને અભિનંદનને પાત્ર છે. હિંદની સકળ જૈન સમાજના (તાજ વગરના રાજ) શિરતાજ શેઠ શ્રી કરતુરભાઈ લાલભાઈ છે એમ નિઃશંક કહેવું પડે છે.

શેઠ શકરાભાઈ લલ્લુભાઈનો સ્વર્ગવાસ.

અમદાવાદમાં જૈનોમાં સુપ્રસિદ્ધ ગણાતા સરાઈ કાપડની સુવિખ્યાત અને જૂની પ્રખ્યાત પારીલલ્લુભાઈ મનોરદાસની પેઢીનાં માલીક શેઠ શકરાભાઈ લલ્લુભાઈનું અવસાન અમદાવાદમાં તા. ૨૭-૬-૪૯ નાં રોજ ૬૯ વર્ષની ઉંમરે થયું છે. તેઓશ્રી અમદાવાદ મ્યુનીસીપાલીટીમાં નવ વરસ સુધી કાઉન્સિલર તરીકે રહ્યા હતા તેમજ રીલીફ પ્રીજનસં અને જનવેરોનાં ઘાતકીપણા સુધારક મંડળનાં સભ્ય હતા; અનેક મીલોનાં ડાયરેક્ટર અને વ્યાપારમાં નિષ્ણાત હતા. તેઓશ્રી ધર્મશ્રદ્ધાળુ અને ધર્મના ઉપાસક હતા. આ સભાનાં તેઓશ્રી ઘણા વર્ષથી લાઇફમેમ્બર હતા. તેઓનાં અવસાનથી સભાને એક લાયક સભ્યની ખોટ પડી છે. પરમાત્મા તેઓનાં આત્માને પરમ શાંતિ આપે તેવી અમારી પ્રાર્થના છે.

શાહુ છોટાલાલ દલપતભાઈ કરાલાવાલાનો સ્વર્ગવાસ.

શ્રી છોટાલાલભાઈનો જન્મ ઉબોઇમાં સં. ૧૯૨૯ નાં આસો સુદી ૭ નાં થયો હતો. તેમની આદ્યાવસ્થા ઉબોઇ પાસે મોટા કરાલા ગામે જ્યાં તેઓના પિતાશ્રી વેપાર અર્થે રહેતા હતા ત્યાં પસાર થઈ હતી. તેમનો વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક અભ્યાસ સાધારણ હતો. પંદર સોલ વર્ષની વયથી તેઓએ વેપારનું કામ માથે લીધું હતું. તેમની ત્રીશ વર્ષની વયે એટલે લગભગ સંવત ૧૯૫૦ માં ઉબોઇ આવી ૩, કપાસના ધંધામાં સ્વયંજે આગળ આવી સારી

પ્રતિષ્ઠા મેળવી હતી. તેઓ ધર્મના જિજ્ઞાસુ, સરળ અને માયાળુ સ્વભાવનાં હતા હતાં.

સંવત ૧૯૬૮ના ઉબોઇમાં પૂજ્યપાદ શ્રી વિજય-વલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજનું આતુર્માસ થયું હતું ત્યારથી તેમનાં ઉપદેશથી તેમની સૂચના અનુસાર શક્તિ મુજબ ધર્મકાર્યમાં દ્રવ્યનો વ્યય કર્યો હતો. આ સભાનાં તેઓશ્રી લાઇફ મેમ્બર હતા. દરેક વર્ષના સભાનાં ભેટ પુસ્તકોથી ઘરમાં સારી લાઇ-બ્રેરીમાં રાખી તેનું મનપૂર્વક વાંચન કરતા હતા.

સંવત ૧૯૮૦નાં પૂ. આચાર્ય શ્રી વિજયમોહન-સૂરીશ્વરજીના આતુર્માસમાં તેમનાં ઉપદેશથી વેપાર, વહેવારની ચિંતા ઓછી કરી ધર્મમાં મક્કમ બન્યા અને તે વર્ષમાં ઉબોઇમાં ઉપધાનનાં મહાન્ તપનું આરાધન કર્યું હતું. પ્રૌઢાવસ્થાએ પંચપ્રતિકમણુ, નવસ્મરણુસૂત્રો કંઠાએ કર્યા. રોજ સવાર સાંજ પ્રતિક્રમણુ, તથા સામાયિક કાયમ કરતા. ધાર્મિક વાંચન પણ સારા પ્રમાણમાં કરતાં. ત્રણ ઉપધાન પૂરા કર્યા હતા.

છેલ્લા લગભગ ૨૦ વર્ષ સુધી તેમણે ધાર્મિક જીવન વીતાવ્યું પણ છેવટ વેદની કર્મનો ઉદય થતાં પણ સંસ્કાર કાયમ રહ્યા. નવકાર મંત્રની આરાધના સહિત ૭૬ વર્ષની વયે ગુજરી ગયા. તેઓની પાછળ ત્રણ પુત્ર, એક પુત્રી અને વીસ માણસનું બહોળું કુટુંબ મૂકી ગયા છે. તેઓએ પોતાની પાછળ સંતાનો માટે લક્ષ્મી સોંપી નથી પણ ધર્મના સંસ્કાર તેમજ આત્માનંદ સભાના વાર્ષિક ભેટનાં પુસ્તકોની વ્યવસ્થિત લાઇબ્રેરી સોંપી ગયા છે.

અંત સુધી ચિત્તશુદ્ધિ અને નમસ્કાર મંત્રના સ્મરણપૂર્વક અશાડ સુદી ૭ ના રોજ તેમનો સ્વર્ગવાસ થયો છે. આવા એક ધર્મ સંસ્કારી સભ્યની આ સભાને ખોટ પડી છે. તેઓનાં પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ ધ્યાયે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પુસ્તક ૪૬ મું

અંક ૧ થી ૧૨ : : સને ૧૯૪૮-૪૯

સંવત ૨૦૦૩

: પ્રકાશક :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(પુસ્તક ૪૬ મું)

(સં. ૨૦૦૪ ના શ્રાવણ માસ થી સં. ૨૦૦૫ ના આષાઢ માસ સુધીની)

વાર્ષિક વિષયાનુક્રમણિકા

૧. પદ્ય વિભાગ

નંબર	વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૧.	સાધારણ જિન સ્તવન	(મુનિરાજ શ્રીલક્ષ્મીસાગરજી)	૧
૨.	શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન	(મુનિરાજ શ્રી ધુરંધરવિજયજી)	૨૧
૩.	ક્ષમાપના	(અમરચંદ માવજી શાહ)	૨૨
૪.	શ્રીમદ્ધૂવિજયવલ્લભસૂરિ સ્તુતિ	(ઝં. ૭૦ સુરવાડાવાળા)	૪૧
૫.	નવપદ ઓળીનું સ્તવન	(મુનિરાજ શ્રીલક્ષ્મીસાગરજી)	૪૨
૬.	દિવાળીનું સ્તવન	(")	"
૭.	શ્રી મહાવીર સ્તવન	(મુનિરાજ શ્રીદેવેન્દ્રસાગરજી)	૬૧
૮.	શ્રી જ્ઞાનપંચમીનું સ્તવન	(" શ્રીલક્ષ્મીસાગરજી)	૬૨
૯.	વર્ષાભિનંદન સ્તુતિ	(" શ્રીવિનયવિજયજી)	"
૧૦.	શ્રી પાર્શ્વ જિન સ્તવન	(આ. શ્રીવિજયકરતૂરસૂરિજી)	૮૫
૧૧.	શ્રી મહાવીર સ્તવન	(મુનિરાજ શ્રી દેવેન્દ્રસાગરજી)	૮૬
૧૨.	સિદ્ધાગરિ સ્તવન	(" શ્રીલક્ષ્મીસાગરજી)	૮૭
૧૩.	સીમંધર જિન સ્તવન	(" શ્રીદેવેન્દ્રસાગરજી)	૧૦૯
૧૪.	શ્રી ધંટાકર્ણ અષ્ટક	(" શ્રીદેવેન્દ્રસાગરજી)	૧૧૦
૧૫.	સીમંધર જિન સ્તવન	(" શ્રીદક્ષવિજયજી)	૧૩૩
૧૬.	શ્રી નેમિનાથ સ્તવન	(" શ્રીદેવેન્દ્રસાગરજી)	૧૩૪
૧૭.	કાળ પ્રાગ્લ્થ	(ગોવિંદલાલ કકલદાસ પરીખ)	૧૩૫
૧૮.	શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન	(મુનિરાજ શ્રી ધુરંધરવિજયજી)	૧૫૭
૧૯.	શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન	(મુનિરાજ શ્રીદક્ષવિજયજી)	૧૫૮
૨૦.	શત્રુજયતીર્થ યાત્રાદર્શન	(અમરચંદ માવજી શાહ)	"
૨૧.	શ્રી સુવિધિનાથ જિન સ્તવન	(આ. શ્રીવિજયલબ્ધિસૂરિજી)	૧૮૧
૨૨.	શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન	(મુનિરાજ શ્રી સુશીલવિજયજી)	૧૮૨
૨૩.	શ્રી આત્મારામભટ્ટકી જન્મ જયન્તિ પર	(શ્રી જુગરાજ રાઠોડ સાહિત્યરત્ન)	૧૮૯
૨૪.	સિદ્ધગિરિ તીર્થાધિરાજ સ્તવન	(મુનિરાજ શ્રી સુશીલવિજયજી)	૨૦૫
૨૫.	શ્રી મંત્રાધિરાજ અષ્ટક	(" શ્રીદેવેન્દ્રસાગરજી)	૨૦૬
૨૬.	એ તો ! અલખ નિરંજન એકલો	(ઝવેરી મૂલચંદ આશારામ વેરાડી) ટા. પા. ૩ અંક ૧૦ મો	
૨૭.	શ્રી શીતલનાથ જિન સ્તવન	(પં. શ્રીલક્ષ્મીસાગરજી)	૨૨૯
૨૮.	આ. ભગવાન શ્રીમદ્ધૂવિજયનાનંદસૂરીશ્વરની સ્તુતિ	(મુનિરાજ શ્રી વિનયવિજયજી)	૨૩૦

૩

નંબર	વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૨૯.	શ્રી ગોધામંડન શ્રી નવખંડ પાર્શ્વનાથ સ્તવન	(અમરચંદ માવજી શાહ)	૨૪૨
૩૦.	સદ્ગુરુ સ્મરણ	(મુનિરાજ શ્રી દેવેન્દ્રસાગરજી)	૨૪૧
૩૧.	તવંગર હો તો એસા હો	(શ્રી વેલજીભાઈ)	૨૪૨
૩૨.	શ્રી સંભવનાથનું સ્તવન	(મુનિ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી)	૨૪૩
૩૩.	તુમ સુનો ! સુનો ! ભારતકે લોકો	(ઝવેરી મૂલચંદ આશારામ વૈરાટી)	૨૪૪
૩૪.	બાળધૂન	(અચ્યાબાબા)	૨૭૧

૨. ગદ્ય વિભાગ.

૧.	નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિધાન	(શ્રી કૃતોદયંદ ઝવેરભાઈ શાહ)	૨
૨.	બૌદ્ધ દર્શનસંમત અહિંસાનું સ્વરૂપ	(મુનિરાજ શ્રીજીવિજયજી)	૭, ૨૩
૩.	સુખી કેમ થવાય ?	(આ. શ્રીવિજયકરતૂરસૂરિજી)	૧૨
૪.	આ પર્યુષણ મહાપર્વ કય રીતે ઉજવશે ?	(મુનિરાજ ન્યાયવિજયજી ત્રિપુટી)	૧૬
૫.	વિવેકદષ્ટિ બનો	(આ. શ્રીવિજયકરતૂરસૂરિજી)	૨૭
૬.	ચિંતા	(અનુ. ' અબ્યાસી ' બી. એ.)	૩૨
૭.	શ્રીસુવિધિનાથનું સ્તવન	(પંડિત લાલન)	૩૫
૮.	યાત્રાના નવાણું દિવસ	(મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી) ૩૭, ૭૭, ૯૬, ૧૫૧	
૯.	વિચારશ્રેણી	(આ. શ્રીવિજયકરતૂરસૂરિજી)	૪૩, ૨૩૩
૧૧.	યુગપ્રધાન જગદ્ગુરુ વિજયહીરસૂરિજી	(મુનિરાજ શ્રીલક્ષ્મીસાગરજી)	૪૬
૧૧.	ધર્મકૌશલ્ય	(મૌકિતક) ૪૭, ૭૩, ૧૦૧, ૧૨૭, ૧૪૬, ૧૭૧, ૧૯૧, ૨૧૫, ૨૪૩	
૧૨.	અનેકાન્તની અંદર સત્સંગીની ઉત્પત્તિ	(સન્માર્ગ ઇચ્છક)	૪૬
૧૩.	ત્યાગનું સ્વરૂપ	(અનુ. ' અબ્યાસી ' બી. એ.)	૫૧
૧૪.	સિદ્ધચક્રની ભવ્ય આરાધના	(મુનિરાજ લક્ષ્મીસાગરજી)	૫૨
૧૫.	આત્મસાધના	(અમરચંદ માવજી શાહ) ૫૭, ૭૬, ૧૦૩, ૧૨૯	
૧૬.	આરામની આવશ્યકતા	(આ. શ્રીવિજયકરતૂરસૂરિજી)	૬૪
૧૭.	જ્ઞાતા અને જ્ઞેય	(સન્માર્ગ ઇચ્છક)	૬૭
૧૮.	કેટલાક ભૌગોલિક સ્થળોનાં નામો	(મુનિરાજ શ્રીભુવનવિજયજી)	૬૯
૧૯.	જ્ઞાનપંચમી તપ આરાધો	(મુનિરાજ શ્રીલક્ષ્મીસાગરજી)	૭૨
૨૦.	મંગળમય વાણી	(અનુ. ' અબ્યાસી ' બી. એ.)	૭૫
૨૧.	વિશ્વવિભૂતિને સ્મરણાંજલિ	(મુનિરાજ શ્રીપુણ્યવિજયજી મહારાજ)	૮૦
૨૨.	જય જવાહર	(શ્રીજીભાઈ મહેતા)	૮૧
૨૩.	કેટલાક સદ્ગોષ્ઠક દષ્ટાંતો	(શ્રી ' અબ્યાસી ' બી. એ.)	૮૨, ૯૯
૨૪.	શ્રીનંદિસૂત્ર મલયગિરીયાવૃત્તિમાં આવતા દર્શક		
	નિક સાક્ષિપાઠોના મૂલ રથાનો (મુનિરાજ શ્રીજીવિજયજી મહારાજ)	૮૮, ૧૧૧, ૧૩૬, ૧૫૬	
૨૫.	ચાંદ્રાદમંજરી	(મુનિરાજ શ્રીપૂર્ણાનંદવિજયજી)	૯૨, ૧૪૪, ૧૬૮, ૨૧૭
૨૬.	અંતસમયે ખાસ લક્ષમાં રાખવા યોગ્ય	(મુમુક્ષુ)	૯૪
૨૭.	પવિત્રાપવિત્ર મિમાંસા	(આ. શ્રીવિજયકરતૂરસૂરિજી)	૧૧૭
૨૮.	ન્યાયરત્નાવળી	(મુનિરાજશ્રી ધુરંધરવિજયજી)	૧૨૨

૪

નંબર	વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૨૯.	પવિત્ર જીવનનું રહસ્ય	(અનુ. ' અભ્યાસી ' બી. એ.)	૧૩૦
૩૦.	સાંપ્રદાયિકપણ અને કર્તવ્ય	(મુનિરાજ શ્રીપુણ્યવિજયજી મહારાજ)	૧૪૧
૩૧.	ક્રિયાશુદ્ધિદ્વારા જ્ઞાનયોગપ્રાપ્તિદ્વારા મુક્તિ (મુનિરાજ શ્રીપુણ્યવિજયજી મહારાજ સં.પા.)	૧૪૩, ૧૬૬	
૩૨.	શ્રીયશોવિજયજી કૃત વાસુપૂજ્ય, જિનસ્તવનનું વિવેચન (ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ મહેતા)	૧૪૬	
૩૩.	રાગી અને ત્યાગી	(અનુ. ' અભ્યાસી ' બી. એ.)	૧૫૪
૩૪.	દ્વાત્રિંશિકા બ્રમીશ-બ્રમીશીઓ	(આ. શ્રીવિજયપદ્મસૂરિજી)	૧૬૪, ૨૧૧, ૧૨૩
૩૫.	શ્રીચંદ્રાનન જિનસ્તવન	(સં. ડૉ. વલ્લભદાસ નેણુશીભાઈ)	૧૭૩
૩૬.	પરમધ્યેય શ્રીનવપદજી	(આ. શ્રીવિજયજીબૂસુરિજી મહારાજ)	૧૮૪
૩૭.	સુવાક્યામૃતો	(વ્યા. કા. તીર્થ મુનિશ્રી પૂર્ણાનન્દવિજયજી)	૧૯૩
૩૮.	ધ્યાન અને ચિત્તની ત્રણ અવસ્થા	(સન્માર્ગ ઇન્દ્રજી)	૧૯૪, ૨૩૧
૩૯.	ચારૂશીલા રમણીરત્નો	(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ યોક્તી)	૧૯૬, ૨૧૯
૪૦.	સેવાના બદલાની ચાહના	(જ્ઞેનપત્રમાર્થી ઉદ્ધૃત)	૧૯૮
૪૧.	સંત વચન	(અનુ. ' અભ્યાસી ' બી. એ.)	૧૯૯
૪૨.	આરોગ્યતા અને અરોગ્યતા	(આ. શ્રીવિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ)	૨૦૭
૪૩.	એકાન્તનો મહિમા	(અનુ. અભ્યાસી. બી. એ.)	૨૨૩
૪૪.	માનવ જીવન મહામત છે	(નાથજી)	૨૨૫
૪૫.	ભગવાન મહાવીરનો જ ધર્મ વિશ્વરક્ષા કરી શકે તેમ છે. (કાકા કાલેલકર)		૨૨૭
૪૬.	ઈન્દ્રજયોગ, શાસ્ત્રયોગ અને સામર્થ્યયોગ. (ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ મહેતા)		૨૩૬
૪૭.	શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજીકૃત વિહરમાન જિન સ્તવનમાંહેનું અગિયારમા શ્રી વજ્રધર જિન સ્તવન	(ડૉ. વલ્લભદાસ નેણુશીભાઈ)	૨૪૮
૪૮.	જ્ઞેનધર્મ એ વિજ્ઞાન ધર્મ છે.	(શ્રીયુત્ કૃત્તેહચંદ ઝવેરભાઈ)	૨૪૫
૪૯.	શ્રી પર્યુષણ પર્વનો પવિત્ર પેગામ	(આ. વિજયલલિતસૂરીજી મં.)	૨૫૫
૫૦.	આંસુના બે ગિન્દુઓ	(મુનિશ્રી ધુરંધરવિજયજી)	૨૫૬
૫૧.	ઈન્દ્રજયોગ વગેરે	(ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ મહેતા)	૨૫૯
૫૨.	લક્ષ્મી	(અનુ. ચિમનલાલ શાહ)	૨૬૧
૫૩.	ધર્મ કૌશલ્ય	(મૌકિતક)	૨૬૪
૫૪.	ચારૂશીલા રમણીરત્નો	(યોક્તી)	૨૬૫
૫૫.	દૈવી ન્યાયમાં વિશ્વાસ	(અનુ. અભ્યાસી)	૨૬૭

પ્રકીર્ણ

વર્તમાન સમાચાર, સ્વીકાર સમાલોચના, સભા સમાચાર, ૨૦, ૩૯, ૫૮, ૫૯, ૮૪, ૧૦૬, ૧૦૭, ૧૩૨,	
ટા. પા. ૩, ૧૫૫. ૧૮૧, ૨૦૩, ૨૪૯	
સુધારો	૨૦૪
શ્રી ગિરનારજી તીર્થનું સમાધાન	૨૭૧

ભાગ રત્ને, શુમારે ૩૧૫ પાનાનો ૩ આદર્શ જૈન સ્ત્રી રત્નો ખીજે ભાગ શુમારે ૧૬૫ પાનાનો એ ત્રણે ગ્રંથો સં. ૨૦૦૬માં સભા તરફથી ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવાના છે. આ ત્રણે ગ્રંથો મનનપૂર્વક વાંચવા જેવા અને સુંદર છે. તેની વિશેષ હકીકત હવે પછી આપવામાં આવશે.

જૈન બંધુઓ જાહેરો અને વાચકોએ જાણવા જેવું.

નીચે લખેલા ત્રણ વર્ષોમાં અમારા માનવંતા સભ્યોને મળેલા અનુપમ ગ્રંથોની ભેટનો લાભ.

સંવત ૨૦૦૩ના વર્ષમાં	૧ શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર	કિં. રૂ. ૬-૮-૦
	૨ શ્રી મહાવીર ભગવાનનાં	
	યુગની મહાદેવીઓ	,, ,, ૩-૮-૦
સંવત ૨૦૦૪ના વર્ષમાં	૧ શ્રી વસુદેવ હિંડી ભાષાંતર	,, ,, ૧૨-૮-૦
	૨ શ્રી શાંતિનાથ ચરિત્ર	,, ,, ૭-૮-૦
સંવત ૨૦૦૫ના વર્ષમાં	૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર	,, ,, ૧૩-૦-૦
		કુલ રૂ. ૪૩-૦-૦

એ મુજબ ત્રણ વર્ષમાં રૂ. ૪૩)નાં પુસ્તકો પેટ્રન સાહેબો અને પહેલા વર્ગનાં લાખક મેમ્બરોને ભેટ મળી ચુક્યા છે. હજુ પણ રૂ. ૫૦) વધુ ભરી ખીજા વર્ગમાંથી પહેલા વર્ગમાં આવનાર સભાસદને સં. ૨૦૦૫ની સાલની ભેટની થુક મળી શકશે. અને તે પછીના વરસોમાં જે જે ગુજરાતી પુસ્તકો છપાશે તે પણ ભેટ મળશે. માટે જેટલો વિશ્વં કરવામાં આવે છે તે તે વરસોની ભેટનો અપૂર્વ લાભ ગુમાવે છે.

મહાસતી શ્રી દમયંતી ચરિત્ર. (બાઈન્ડીંગ થાય છે.)

શ્રી માણિક્યદેવસૂરિ વિરચિત મૂળ ઉપરથી અનુવાદ.

પૂર્વનો પુણ્યયોગ અને શીલનું માહત્તમ સતી શ્રીદમયંતીમાં અસાધારણ હતું તેનો શુદ્ધ અને સરળ ભાષામાં અનુવાદ કરાવી અમારા તરફથી પ્રકાશનનું કાર્ય શરૂ કરેલ છે. આ અનુપમ રચનામાં મહાસતી દમયંતીના અસાધારણ શીલ મહાત્મ્યના પ્રભાવવડેના ચમત્કારિક અનેક પ્રસંગો, વર્ણનો આવેલ છે, સાથે નળરાજ પ્રત્યે અપૂર્વ પતિભક્તિ, સતી દમયંતી સાસરે સ્ત્રીત્વતાં માખાપે આપેલી સોનેરી શિખામણો, જુગારથી થતી ખાનાખરાખી, ધૂર્ત જનની ધૂર્તતા, પ્રતિજ્ઞાપાલન, તે વખતની રાજ્યનીતિ, સતી દમયંતીએ વન નિવાસના વખતે, આવના સુખ દુઃખો વખતે ધીરજ, શાંતિ અને તે વખતે કેટલાયે મનુષ્યોને ધર્મ પમાડેલ છે તેની ભાવભરીત નોંધ, તેમજ પુણ્યશ્રેણી નળરાજના પૂર્વના અસાધારણ મ્હોટા પુણ્યવંધના યોગે તેજ ભવમાં તેમના માહાત્મ્ય, મહિમા, તેમના નામ સ્મરણથી મનુષ્યોને થતા લાભો વગેરેનું અદ્ભુત પડન પાઠન કરતા જેવું વર્ણન આચાર્ય મહારાજે આ ગ્રંથમાં આપ્યું છે. ખીજા અંતર્ગત સુખોદક કથાઓ પણ આપવામાં આવેલી છે.

અમારું સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું અને છપાતાં ગ્રંથો.

૧. શ્રી દમયંતી ચરિત્ર (સચિત્ર), ૨. શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ખીજો, ૩. આદર્શ જૈન સ્ત્રી રત્નો ભાગ ખીજો, ૪. કથા રત્નકોષ, ૫. શ્રી ત્રિયાંસનાથ ચરિત્ર (સચિત્ર).
ગ્રંથ ૪ અને ૫માં આર્થિક મદદની જરૂર છે.

ચોજનામાં:—૧ શ્રી સોમપ્રભાચાર્ય કૃત શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)

Reg. No. B. 314

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશનાં ગ્રાહકોને સૂચના.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પુસ્તક ૪૬નો છેલ્લો ૧૨મો અંક આજે આપને રવાના કરવામાં આવ્યો છે. આવતા શ્રાવણ માસથી પુસ્તક ૪૭ સું શરૂ થશે. તેનું લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ વસુલ લેવા માટે નીચેની ૨૧૮૮ સુધી ભુકામાંથી એક ભુક બેટ આપવાની છે.

૧. દંડકૃતિ રૂ. ૧-૦-૦	૩. સમ્યક્ત્વ કૌમુદિ. રૂ. ૧-૦-૦
૨. મોક્ષપદ સોપાન. રૂ. ૧-૦-૦	૪. ધર્મપરિક્ષા રૂ. ૧-૦-૦

જે ગ્રાહકોને ચારમાથી જે એક ભુક પોતાની પસંદગીની જોઈતી હોય તેમણે શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૦ સુધીમાં સભાને પત્રથી ખબર આપવા તો તેમને તે ભુક વી. પી. કરશું. જવાબ નહિં આવે તો સગવડ મુજબ ચાર ભુકમાંથી એક ભુક આપને શ્રાવણ માસમાં કમસર ૪૭ માં ૧૨મો વર્ષના રૂ. ૩-૦-૦ લવાજમના અને બેટની ભુકનું વી. પી. ખર્ચ રૂ. ૦-૮-૦ મળી રૂ. ૩-૮-૦ લવાજમ વસુલ કરવા વી. પી. કરવામાં આવશે. જેથી એ મુજબ વી. પી. સ્વીકારી લેવા નામ સૂચના કરીએ છીએ. અથવા શ્રાવણ શુદ્ધ ૮ સુધીમાં મનીઓડરથી રૂ. ૩-૪-૦ મોકલશે તેને બેટ ભુક મોકલી આપશું વી. પી. ખર્ચ ૦-૪-૦ ફાવેલો થશે.

તા. કંઃ—૧. રૂ. ૫૦૧) ભરનાર સભાના પેટ્રન થઈ શકે છે.

.. .. ૨. „ ૧૦૧) ભરી સભાનાં પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થનારને 'આત્માનંદ પ્રકાશ' માસિક જાહેરી સુધી બેટ મોકલાય છે અને સભા તરફથી પ્રગટ થતાં કાષ્ઠપત્ર ગુજરાતી ગ્રંથો બેટ આપવામાં આવે છે. તો જૈન બંધુઓ આ લાભ લેવા જોવા છે તેવી નામ સૂચના કરીએ છીએ. પછી સભાસદ તરીકેનું કે આત્માનંદ પ્રકાશનું લવાજમ દરવર્ષે સભાસદોનું લવાજમ કંઈ પણ જાહેરી સુધી ભરવું પડતું નથી.

II જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર કાવ્ય સંબંધ. II

(સંગ્રાહક અને સંપાદક શ્રી જિનવિજયજી સાહેબ, આચાર્ય ગુજરાત પુરાતત્ત્વ મંદિર.)

શ્રી જૈન શાસનની ઉત્પત્તિ કરનારા આચાર્યો, સાધુઓ, સાધ્વીઓ અને ગૃહસ્થોના જીવનચરિત્ર સારભને પ્રસારવનારા પ્રાચીન ગુજરાતી ભાષામાં રચાયેલ પ્રમાણિક ઐતિહાસિક ગ્રંથો, કાવ્યો અને રાસોનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે.

આ ગ્રંથમાં કાવ્યો તથા રાસોનો ગુજરાતી ભાષામાં સાર, કર્તા મહાશયો કયા કયા ગમ્મના હતા. તે તે ગમ્મોના નામો, ગૃહસ્થોના નામો, તમામ મહાશયોના રથો, સંવત સાથે આપી આ કાવ્ય સાહિત્યની સુંદર અને સરલ ઉપયોગી રચના બનાવી છે. ૫૦૦ પાંચસો પાના કરતાં વધારે છે. કિંમત રૂ. ૨-૧૨-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

મુદ્રક : શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ : શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-સાવનબર.